

<http://roin.org.pl>

10492
Kopie

XVIII. 1.1352
<http://rcin.org.pl>

ZWIERCIADŁO

P A N I E N,

W KTORYM SIĘ CODZIENNIE PRZEGLĄDAĆ

POWINNY, CHCĄC CIAŁ SWOICH ZACHOWAĆ

CZYSTOŚĆ, I PIĘKNOŚCI DUSZY

NIE SZPECIĆ.

ORAZ

P R Z E S T R O G A

JAK

SIĘ W POSIEDZENIACH Z KAWALERAMI,

A W PRZYSZŁYM CZASIE Z MEŻAMI

SWOIEMI BAWIĆ MAIĄ.

Przez

X. Jakuba Kulczyckiego,

Tegoż nakładem.

Za pozwoleniem Zwierzchności.

R o k u 1 7 9 6.

w B e r d y c z o w i e.

---

*Czyś Panna, czyli Wdowa? miej pilne staranie,
Zyć BOGU, Jego chwalić, każda w swoim stanie.
Nie day nad sobą nigdy panować złej chuci,
Gdyż przez to wiele ludzi zostało wyzuci
Z honoru, szczęścia, sławy, dobrego imienia,
Nie rychło żałowali swego przewinienia.*

*Wszystko przeminie,
Sława nie zginie.*

*Przy każdej sprawie
Pomniey o sławie.*

Wszak cię przestrzegam F. E. P.

XVIII. A. 1352

P R Z E D M O W A.

WTey małeńkicy Książeczce, niby zwierciadle iakim, stawiam przed oczy tobie, nieostrożna światowa Młodzi, ku przykładowi Pannę światową, czyli na świecie zostaiącą; kochaiącą cnotę, honor, i poczciwość swoię; z drugiey strony obaczysz lekkomyślną, mało co dbaiącą o swoię dobrą sławę; mniey szacuiącą swoię Panieńską niewinność. Dame tę *pierwszą*, iako osobliwszego szacunku godną, tak od wszystkich poważaną i ulubioną; tę drugą prawie od wszystkich wzgardzoną i poniżoną: Tamtę zawsze wesołą, i w wewnętrzną czystego swego serca pociechę obfituiącą; tę przez cały nudnego życia swego przeciąg, smutku, niespokoyności myśli, i różnych obelg peł-

A 2

ną. Proszę, chcey się przypatrzeć Chrześcijańska Młodzi, i pomyśl tu sobie: z którąbyś chciała mieć swoją częśćkę? albo którą z tych życzysz sobie naśladować? W której ślady wstępowałaś dotąd? Zastanów się trochę, i uważ dobrze, co za zysk, czyli korzyść obiedwie zbierają z życia i spraw swoich. Wielom, ah! wielom nieuważnym Chrześcijańskim Damom zdało się czasem droga dobra, a ona na złe wiedzie. Widzi się droga miłego życia, zupełnego ukontentowania; a ona prowadzi do gorzkley niespokoyności, i oczywistego zmartwienia: Miana bywa za drogę do osobliwszego prowadzącą uszczęśliwienia, a ona wielki gościnniec do doczesney i wieczney nieszczęśliwości. Jeżeli poydziesz za przykładem téy Cnotliwey Dziewicy, arcy chwalebnie sobie postąpisz; tak bowiem poydziesz

sobie drogą bezpieczną, drogą cnoty; żyć
 sobie będziesz chwalebnie, przykładnie, a
 dobrotliwy Stwórca BOG (bądź pewna)
 uszczęśliwi cię docześnie i wiecznie.

Książeczka ta napisana jest stylem
 prostym, nie ozdobiona dobieranymi słów
 wyborem; więc wiek terażniejszy przy-
 zwyczajony do myśli wysokich, słów i uło-
 żenia wyboru, podobno nie znajdzie w tym
 mniej wykształconym dziele ukontentowa-
 nia tyle, ile pragnie znajdować w Książkach
 teraz na świat wychodzących. Lecz wy-
 baczyć mi raczysz Chrześcijańska Młodzi,
 ponieważ nie mego szacunku, poważenia,
 ani próżney chwały, ale twego szukam
 pożytku, ten jest istotny i jedyny pisa-
 nia mego koniec.

CZEŚĆ PIERWSZA.

*Zawiera w sobie pochwałę Dziewicy światowej,
cnotę i poczciwość zachowującej.*

CZEŚĆ DRUGA.

*Zawiera w sobie: Namowy Natrętnika lubież-
nego, i odpowiedzi Damy, cnotę i
poczciwość kochającej.*

CZEŚĆ TRZECIA.

*Zawiera w sobie niektóre przestrogi, świa-
towym Dziećwiom dane.*

CZEŚĆ PIERWSZA.

§. I.

Wielkie i osobliwsze jest szczęście, być BOGU i Ludziom, miłym i wdzięcznym na tym świecie widokiem, takiego szczęścia uczestniczką staie się każda Chrześcijańska Panienska na świecie zostająca, która statecznie honor, cnotę i poczciwość kocha, niezwyciężona różnemi natarczywościami wieznie i chwalebnie się utrzymuje. *Kwiat bowiem Panienski jest Anielskiej czystości podobny, równy, i owszem nad nie zacnieyszy. Aniołowie ciała i krwie nie mają, nie są podlegli uciechom zmysłnym, nie może ich zmiękczyć rozrywka nayspowabnieysza, pochlebnymowa, i żadna nayslicznieysza uroda: Lecz Panna temu wszystkiemu jest podległa. Dotego w sile i mocy niższa jest od Aniołów, a jednak gwałt swemu przyrodzeniu czyniąc, dla wysokiej zwycięskiej chwały, którą przez tak wigle zwycięstw nieumordowanie otrzymuje tryumfalnie przewyższa Anioły.*

Prawda to jest, że u świata wielkie ma zalecanie śliczna uroda, obyczajna grzeczność, bogactwa, suknie ozdobne, i drogie klejnoty; lecz to wszystko bez cnoty i poczciwości przed Bogiem

i u ludzi rostopnych mało co, albo nic wcale nie waży. Ale skoro w te wspomniane ozdoby bywa przybrana Dziewica, która cnotę, poczciwość i skromność Psnieńską kocha, przyzwoitey czystości swoiey nienarus oney pilnie strzeże, przyczynia dę swoiey św etności, osobliwszhey chwały, że daleko m łszą, i przyjemniejszą staie się, ponieważ wzięcey ma zalecenia i szacunku z Cnoty, skromności i bogoboyności, niżeli z bogatych sukien, lub drogich kieynotów. Zawsze Cnoty i rozum w Damie, iako są naycelnieyszę zaszczyty, tak wszyscy je poważają; tym przymiotom naypożądleyszy wiek nie ubliża szacunku, owszem go każda powiększa godzina, które też każdemu tym są miłsze, im z czystszezo źródła wypływają.

P R Z E C I W N I E.

Mało co przyczyniają ozdoby, i dobre sławy przepyszne stroie, cudzoziemskie mody, Osobie takiej, która wcale nieostrożna będąc, rozwiozłe żyjąc, mniej dbała o swoje dobrą sławę i poczciwość, skaziła *śliczny* ze wszystkich miar *Kwiat* Panieństwa swego. Niech ona iak chce, zdobi swoię udatność, niech nawiesza iak naywięcey samym złotem przerabianych wstąg, Uryańskich pereł, niech iak chce piękrzy swoię świętną powierzchowność, niech się iak naydroższemi okadza perfumami, jednakże nieszczęśliwa zawsze zostaje w poniżenia, i w niesławie, iak przedtym była. Ludzie bowiem przypominają: *co niegdys było, i palcem skazywać będą, albo przynaymniey o tym*

u siebie pomyślą: *Wszak to ta? tą to sama?*
owa to owa? bo ktoż myślić zabroni?

§. 2.

Zycie prowadzić miłe, wesołe bez wszelkier
troskliwości, pełne wewnętrzney serca pocięchy,
jest Niebo mieć na ziemi. Takiego uszczęśliwie-
nia doznawać zwykła Chrześcijańska Panienka,
Chotę i pocziwość swoję kochająca. Ta weso-
łość czyni ją prawdziwie szczęśliwą, gdyż się
przeciwnościami żadnemi nie dopuści przełamieć,
serce wzbudza do wszystkiego dobrego, i ochoty
dodaie, zdrowia przyczynia, i życia przedłuża.
Ta zaś wesołość w niej nie pochodzi ztąd, że w
miłej z ludźmi żyie przyiaźni, że ma czerstwość
zdrowia, i śli zna urodę, bogactwā obfite; albo-
wiem wie bardzo dobrze, że to są rzeczy omylne.
Bo choć te na czas mały ucieszyć mogą, ale nie
gruntowni, ani w sercu uspokoienia nie czynią.
A do tego zdrowie, a dopieroż urodę lada choroba
zepsuie: przyiaźni też ludzkie cale niestateczne,
odmieniają się często w nienawiści, i zapalczywe
gniewy. Ale ta iey wesołość pochodzi z cnotli-
wego, i nienagannego życia, z dobrego sumnienia,
z wewnętrzney serca czystego pocięchy. - Jeżeli
prześladowanie, albo jakie inne przeciwności,
kiedy niekiedy łzy z oczów iey wycisną, atoli
przypomniawszy sobie, iż w pośrodku czystego
serca swego ma ukochanego BOGA, który z mi-
łości ku niej to na nią dopuszcza, aby sobie w
Niebie więcey przyczyniła chwały, cieszy się, jest
wesoła, ma słodki pokoy serca wewnętrzny, który

przewyższa wszelki umysł, i pojęcie ludzkie. Ztąd zaś naywiększą czuie na duszy pociechę, że Stworcy swego BOGA, żadnym grzechem śmiertelnym, zwłaszcza nieczystym, nie obraża. Dobrze sumnienie o nie ją nie atrofuje, i owszem sładzi, wszyatkie iey nudności, i czas zdawałący się długi, krotkim czyni. Zасыpia spokojnie od wszelkiej trwogi wolna; żadna bojaźń niebezpieczeństwa nocnego nie miesza sładycay snu iey, pędzi czerstwy i miły bieg życia swego nie przzerwany wzruszeniem spokoyności iey.

P R Z E C I W N I E.

O! iakże się trąpi, nudzi z sobą, w niewymownym żalu dni swoje prowadzi ta, która Kwiat, niewinności swojej skaziła. Spytać się iey tylko, co ona myśli? iak wiele gorzkich łez wyleie, iak sobie pędkiej życzy śmierci, a ta nie przychodzi! Co się raz stało, i co się raz utraciło, już tego powetować trudno; nad tym dzień i noc ubolewa. Jedna godzina staie się iey rokiem. Któż policzy, kto może opowiedzieć, takiej Osoby prawdziwie nieszczęśliwey, owe głębokie wzdychania, żałosne ięki, łzy z oczu spadające, za każdym wymykające się westchnieniem, gdy sobie wspomni, że tak drogi Panięstwa swego keynot, przy tym łaskę Stworcy swego BOGA nie uważnie straciła, kochanym Rodzicom cios serce ciężko raniący zadała: wiele ludzi zgorszyła, sama sobie dobrowolnie wstydu, i gorzkiego żalu przyczyną się stała. Różne myśli do głowy iey przy-

chodzą, które iey serce gryzą, iak mol odzienie, toczą iak robak drzewo, a ztąd smutek nieznośny następuje, który czasem na życiu zabija; bo przez zdrowia zepsucie przed czasem do grobu wtrąca, zabija i na duszy, bo w różne coraz większe nieprawości pogrąża. A w swoim tym udręczeniu i nudności szuka dla siebie folgi, albo uciechy; a że ją szatan albo złe skłonności pokazują w niegodziwych rzeczach, do nich się (iako iuż raz skosztowanych) łatwo nakłania, i grzeszy bez względu, bez pamięci na BOGA, i na straszliwą wieczność.

§. 3.

Luboć BOG dobrotliwy wszystkia choć najmnieysze zwykł nadgradzać dobre uczynki, pokorne wysłuchiwać prośby, iednakże osobliwszy ma wzgląd, i upodobanie w nabożnych Modlitwach czystey, i niewinności swoięj zachowującey Dziewicy. Te bowiem nadprzyrodzone dwa dzieła czyste *Ciało i Dusza*, skoro w piękności swoiey atatecznie trwają, niepodobna wymówić iak bardzo Serce Boskie kontentują. Nie wystawi świat w całym swoim szerokim okręgu nic pięknieyszego nad Kwiat Niewinności Panięskiej: okazalsze Panięstwo nad wszystkie świata ozdoby, miłsza BOGU czystość nad wszystkie najwonneysze ofiary. Można łatwo wierzyć, że pokorna Modlitwa niewinności Panięskiej kochającey Dziewicy, same Nieba przenika, i do zlitowania się nad iey prośbą zniwala, i ztamtąd skuteczne posiłki odbiera, gdy czyste swoje ręce do BOGA podnosi; czy

stemi ustami swemi BOGA wielbi, taka ofiara jest BOGU-nayprzyjemniejsza.

P R Z E C I W N I E.

Nie ma się czego dobrego spodziewać od BOGA ta, która przez niepamięć na Niego, i na honor swoy wzmyślności zatopiona, Kwiat Panięstwa swego utraciła. Ponieważ bywa to, że odważywszy się raz na to, już potym śmieley grzechu do grzechu, przymnaża. Utraciwszy albowiem poczciwość, tym samym utraciła wstyd Panięski, utraciła łaskę i boiaźń Pana BOGA. A jeśli się bać BOGA przestanie, kogoż się będzie lękała? Ztąd jest, że człowiek raz straciwszy boiaźń BOGA, na wszystko się złe odważa; O! strato nigdy zadosyć nieopłakana! Lepiej było, chociażby przez tysiączne katownie, życie utracić, niżeli się tak śliczney ozdoby Panięstwa swego pozbawić! bo lubo wszystkie występki człowieka obrzydliwym czynią przed Bogiem, i zawsze są szkodliwe, grzechu jednak nieczystego BOG naybardziej nienawidzi. Cokolwiek utrapienia świat liczy od początków swoich, te wszystkie bywały i bywają naywięcey za grzechy nieczyste. O! jak wiele! wiele Królestw zginęło trucizną niegodziwey rozkoszy! Pytasz się, czemu? Bo ten grzech jest nayobrzydliwszy BOGU, bo naybardziej w sercu ludzkim miłość ku niemu wytepia, często i Wiarę, Nadzieję, i inne Cnoty; a czyni niesposobnym człowieka do przyjmowania łaski Pana BOGA, słowem; wszystkie nadprzyrodzone

rugnie Cnoty, łaski Ducha Świętego roztrwania, zasługi zgromadzone pożera, iak gdyby się wszystkie grzechy zgromadziły, aby tego dokazały.

§. 4.

Cnotliwa i niewinności swoiey pilnie strzegąca Panna iest przezacnym Rodzicom swoim, i całemu Pokrewieństwu śliczną ozdobą, i osobliwszym zaszczytem, tak, iż kochani Rodzice sprawiedliwie mogą mówić: *Córka nasza iest skarbem naszym.* Cnota bowiem i Panieńska niewinność, iest nad wszelkie klejnoty szacowniejsza. O! iakże się cieszy troskliwy o swoje dziatki Oyciec, iak wielką ma radość kochająca Córcezkę swoją Matka, gdy iuż za osobliwszą Naywyższego Pana pomocą, Córka ich szczęśliwie, cnotliwie i pomyślnie za Przyjaciela dożywotniego iest wydana! *Teraz iuż wesolo umieram,* mowi troskliwy Oyciec: *teraz iuż i ia w miłym pokoju rzeknie kochana Matka, i w serdecznym ukontentowaniu wyglądać będę godziny śmierci:* kiedy iuż dziecię nasze cnotliwie z honorem, (czyli to w Duchownym, czyli w Małżeńskim stanie) zupełnie łaską Pana BOGA iest opatrzone. Otoż to, Panna cnotliwa, skromna, w dochowaniu Panieńskiej swoiey niewinności stateczna, sprawuje kochanym Rodzicom swoim i miłe życie i wesole z tego świata zeyście.

P R Z E C I W N I E.

Raspustna i rozwiozle żyjąca Dama, honor Rodziców swoich kala, cały Przezacney Familij

ohydę czyni; a nadzieję pociechy przyszley psuie. Dla niey wstydzic się musi Rodzeństwo, ani się czasem śmieią pokazać w kompanii utzciwych i zacnych Obywatelów, aby wsercu ich żalu nie rozrzewniali, albo na oczy nie wyrzucali... O! iakże często gorzko sobie zapłacze strapiony Rodzic: iak nie raz ubolewająca Matka od żalu wielkiego, i smutku prawie omdlewa, gdy sobie wspomną na swoię niesławę, i nieszczęśliwey Corki swoiey upadek! Miecz to iest dla nich nayostrzeyszy, wskroś serce Rodzicielskie przenikający. Nie mogło ich nic bardziey zasmucić iak to... O! iak wiele razy z głębokim westchnieniem powtarzają przed ludźmi: Wolelibyśmy byli wszystko stracić, byleby Corka nasza tak drogiego Kleynotu Panieńskiej niewinności nie była utraciła.

A jeżeli Rodzice już spoczywają w grobie & taka Osoba, i zmarłym Rodzicom swoim wielką czyni krzywdę. Czyliż raz mówić będą ludzie: I także to niebaczna Corko, i zmarłym kochanym Rodzicom twoim nie przepuściłaś w grobie, sromotną czynić niesławę! Pomniy na pilne ich troskliwości względem wychowania twego! Wiele razy Oyciec, a więcey Matka, to piastowaniem, to do piersi, ust przyciskaniem, z serdecznym ucałowaniem, mlekiem własnym w płaczu tuliła, i takąż to wdzięcznością wypłacasz się im teraz?

§. 5.

Bogoboyney, cnotę, i niewinność swoię zachaiącey Dziewicy BOG staie się Oycem, i oso-

bliwszym Opiekunem; ma ona zawsze mocną ufność w Nim, że ją ten dobrotliwy Pan, łaskawie pomyslnym opatrzy powodzeniem. Ma także z osobliwszego daru Boskiego i u ludzi miłość, przyjemność, poszanowanie, a tak z rządzenia Naywyższej Opatrzności często się trafia takiej Panience partya piękna, i nigdy niespodziewana. Co gdy się zdarzy, mawiać zwykli ludzie: *Ta ma szczęście osobliwsze od BOGA, tę BOG dobrze opatrzył.* Ale czemu? Bo się tak podobalo BOGU, jako dobrotliwemu Oycu, że była pilna w służeniu Jemu, w Kościele skromna i nabożna, była statecznie wierna w zachowaniu Cnoty i niewinności Panińskiej, dlatego też BOG, dla niej był w zapłacie wierny, i w obfitych darach swoich szczodry. To jest rzecz prawdziwa, że bogobojnym, cnotę i poczciwość swoją zachowującym Dziewicom BOG staie się nayukochańszym Oycem, i nayosobliwszym Dobrodzieiem.

P R Z E C I W N I E.

Ta, która śliczny Kwiat Paniństwa swego utraciła, godna jest naywiększego oplakania, gdyż przez swoy niegodziwy występok, utraciła łaskę dobrotliwego Oycy Niebieskiego; robak sumnienia często iey dogryza, wstyd iey zdrowia, a zły uczynek dobrej sławy uymnie. Często bywa, że taka na koszu zostaje (jak niesie przysłowie), to jest zaniedbana, wzgardzona, w niespokoyności sumnienia, dalsze swoje życie prowadzić musi. Ktoż bowiem dbać będzie o tę, która o swoy

własny honor, i poczciwość nie dbała? kto o takiej pamiętać będzie, która o BOGU zapomniana, wiele! wiele ludzi zgorszyła? Póki ona żyć będzie, zawsze będą jej mówić ludzie, czyli w oczy, czyli za oczy: *Sama sobie winna.*

§. 6.

Miło bardzo słuchać, gdy o której cnotliwej, i skromnej Pannie Ludzie mówią: *O tey niemożna nic złego mówić: tey niemożna niczłego zarzucić.* Taka pochwała jest nad wszystkie skarby najpożądanejsza, i nayszacowniejsza. Nie mają naprzykład Rodzice tak bardzo bogatego posagu, daleko jednak szczęśliwszemi są przy tak godnej Córki swojej pochwałę, niżeli, żeby posiadali wielkie skarby przy niesławie Dziełek swoich. Tysiąc razy lepiej wszystko stracić, iak takiej pochwały, i takiego zalecenia niemić o Corce, swojej. Przytym kochająca Cnotę i poczciwość Panna, śliczny z siebie daje przykład, że i inne Dziewice w osobliwszym szacunku mają Cnotę skromność i niewinność swoją Panięską. Można bezpiecznie mówić: że Panna cnotliwa, i pilnie wszelkieu nieprzystoyności unikająca, jest czystym i ślicznym Zwierciadłem dla innych, ponieważ ona przyiemnością swoją (którey też BOG osobliwszey dodaie łaski) łatwo inae na jej Cnotę, i Panięską wstydlivość zapatrujące się Panny, pociąga do naśladowania siebie w dochowaniu Panięskiej niewinności, i wdaniu mocnego odporu wszelkim nagabaniom, i lubieżnych rozpustników natarczywościami.

P R Z E:

P R Z E C I W N I E.

O! jak niemiłym widokiem, jak wielkim zgorszeniem, jest w całej okolicy niewstydliva, która się Panińskiej niewinności pozbawiła! Wstydzą się iey inne cnotliwe i uczciwe Panienki; którym też BOGA bojący się Rodzice przykazują (jakoż w samey rzeczy powinni), aby z taką nie towarzyszyły, ścisłej przyjaźni albo kompanii z nią nie trzymały, obawiając się, żeby się też i ich Panińskie serca od tamtey rozpustney nie popsuły. Osoba o poczciwość nie dbająca, staie się przed Bogiem obrzydliwą, wzgardzeniem u święta, staie się strapionym Rodzicom swoim ciężkiego smutku, i nieukoionego żalu przyczyną.

§. 7.

Luboć w terażniejszym, bardzo zepsutym wieku Cnota, pobożność i skromność Panińska u wielu nie jest w modzie, (nad czym słusznie zapłakaćby trzeba), z tym wszystkim jednak Dziewica Cnotę, honor swoy i poczciwość kochająca, prawie od wszystkich ślicznym imieniem zaszczycona bywa: *Oto ta jest cnotliwa: ta jest poczciwa Panienka.* I tać to jest prawdziwa i największa pochwała, która żadnym innym zaszczytem powiększona, ani żadną naganą, umniejszona nie bywa. Tego bowiem zaszczytu, nie ubliżą iey nawet nayzłośliwsi, i nayniewstydlivsi rozpustnicy.

Choć wszystkie rzeczy w świecie razem z człokiem miną, Nieśmiertelnych cnot ślady, nigdy nie zaginą.

B

P R Z E C I W N I E.

Tey, która przez oczywistą swoją nieprawość skaziła niewinność swoją Panięską, różne nie chwalebne wymyślała się nazwiska; ponieważ takiey, nie mogą sprawiedliwie nazwać, ani Panną, ani Mężatką. O! gdyby ta nieszczęśliwa słyszała, jak nie raz o niej nie pięknie wspominają ludzie, zapewne częstoby się gorzkiemi zalewała łzami. Ale daleko boleśniesz, gdy iey w oczy mówią *czym jest, i na oko pokazują, co nieszczęśliwa uczyniła.*

§. 8.

Tak zazwyczaj człowiek umiera, jak żył, taka bywa śmierć, iakie poprzedzało życie. Ze wszystkich dobr, które sobie życzyć może człowiek, największe jest dobro umrzeć. Śmierć nie jest okropna dla tego, który cnotliwe prowadził życie. Gdy BOG czas zeyścia z tego świata zesła na Dziewicę, w niewinności swojej statecznie żyjącą w samym młod sici kwiecie, o! iakże słodką na obumarłym sercu swoim czuie pociechę w ostatnim życia swego zgonie, z takich, albo im podobnych myśli swoich: *BOGU niech będą wieczne dzięki, nigdy stanu swego Panięskiego nie skalata; nigdy BOGA Stworce i Sędzię mego grzechem nieczystym nie obraziła.* — Ta jest roskosz prawdziwa, i zbawienna! taka pociecha godna jest, aby ją naysilniejszą pracą, a chociażby też największą przykrością, i umartwieniem ciała nabyć! Jest to bowiem dobro, którego iey nikt odebrać nie może: jest to

bogate dziedzictwo, z którego sama śmierć złu-
pić nie może. Utrzymuje BOG w tej złej godzi-
nie czystą takiej Dziewicy Duszę, która mu
wierną była w dochowaniu najprzyjemniejszej
cnoty Czystości Panicńskiej: dał jej spoczynek
na łonie swoim, umacnia łaską swoją; uśmierza
boleści, rozprasza jej trwogi. Ten ma zysk,
ten pożytek, tę najpożądańszą pociechę cnotliwa,
bogoboyna Dziewica, że żyje sobie uczciwie,
czysto, zawsze w BOGU wesoła, szczęśliwie, i
wesoło w BOGU umiera.

Kto przepędził pobożnie przeszłe życia lata,
Nie lęka się, gdy przyjdzie straszno śmierci fata.

P R Z E C I W N I E.

Ma się czego lękać lekkomyślna i rozpustna
Dama, gdy się uadspodziewanie swoje, obaczy być
w ostatnim kresie życia swego. W ten czas do-
piero otworzą się jej oczy, które przedtym zam-
knięte miała na swoje niegodziwe postęпки. Do-
piero doświadczy, że owa jej krótka rokosz,
nigdy nieskończoney nabawiła ją nieszczęśliwości.
Opłakiwać będzie dni życia swego na nieprawości
przepędzone, które się już nigdy nie wrocą.
Pewnie jej jaką pomoc dadzą owe nieporządne
namiętności, którym zadosyć czyniła? Podobno
na ratunek przyspieszą, i na Sądzie Boskim za
nią zastawiać się, i odpowiadać będą owi Po-
chlebcy, Gachy, Kamraci, Zwodziciele, którzy
ją do utraty nieoszacowanego klejnotu Panien-

skiey niewinności, i łaski Boskiey, a żatym do zguby wieczney przywiedl. ? Darmo, nic z tego nie będzie! Ale ach! gdyby bez pokuty, bez szczerego wyśpawiania się tych występkuw, których przedtym podobno wstydziła się spowiadać, umrzeć przyszło? toby było daleko gorzey, iak źle! bo byłoby właśnie iść z kary na karę, z śmierci, doczesney na wieczną, z ognia pożądliwości, na ogień wieczny, o! wielka nieuwaga!

C Z Ę Ś C D R U G A.

Niemozna nigdy zadosyc oplakać tey nieszczęśliwości, tey ciężkiey obrazey Pana BOGA, którey doznaiemy w tym arcy złym i zepsutym wieku na wielu zacnych Dziewicach, które do sprosneho upadku, do utraty niewinności swoiey Panińskiej przychodzą przez nieostrożność swoję, przez lubieżne żarciki słodkie, ale trucizną zaprawne, do złego pobudzające namowy, któremi bywzią pobudzane, albo raczey zwiedzione, od bezwstydnych, na BOGA, na straszliwą wieczność niedbających, żadnego względu na honor swoy, i na plekielną krzywdę zwiedzioney Osoby, niemających rozpustników. Z tey okoliczności umyśliłam napiszć krotką naukę, czyli raczey odpowiedzi, którei cnotliwa i bogoboyna Dziewica,

zbiać, odrzucać, zawstydząć, i zwyciężać powinna wszelkie bezwstydných Natrętników napaści, i bezbożne namowy.

N A M O W A   N A T R Ę T N I K A L U B I E Z N E G O .

Grzech ten cielesny, nie jest żadnym grzechem ciężkim, śmiertelnym, ale tylko małym powszednim.

O D P O W I E D Z   D A M Y .

Jeżeli tylko jest małym grzechem grzech nieczysty, czemuż go sam BOG surowo zakazał w swoich przykazaniach, to jest *Szóstym i Dziewiątym*? Czemu w liczbę siedmiu grzechów głównych czyli śmiertelnych jest położony? Wiedźże o tym *Przyjacielu*, że cokolwiek pochodzi z woli wszechteczoney, albo popełnienia grzechu nieczystego, albo jakiego sprośnego upodobania około niego, grzechem jest ciężkim, śmiertelnym, bo ma całą istotę grzechu śmiertelnego; jest sprawą dobrowolną, jest sprawą przeciwko światłu rozumu, czyli prawidłom rostopności świętey, sromotę okazującym: jest sprawą przeciwko Prawu Bożemu, ciężko zakazującemu nieczystości. Grzech albowiem nieczysty z rodzaju swego, sprzeciwia się miłości bliźniego, i wielką iey czyni krzywdę. Tak ci to *moy konfidencję*, rozum twoy *namiętność*

zaślepiła, że nie możesz poznać, tak niegodziwego występu przeciwko BOGU? Naygorsza jest, i nayostatniejsza taka złość, niewiedzieć do siebie złości, i niewidzieć iey w sobie, dla której niezliczona liczba ludzi idzie na potępienie wieczne. Bądź pewny *przyjacielu*, że to jest sprawka chytrego duszy naszej nieprzyjaciela czarta, który kusząc cię do grzechu, zakrywa śmiertelną złość grzechową, i kary zań naznaczone od BOGA; gdyby bowiem na pierwszym wstępie pokusy szkaradność grzechu odkrył, tedyby człowiek rozumny, wnet sobie szpetność grzechu obrzydził, i naywiększy grzesznik kar do grzechu przywiązanych, przeląkłby się. Powiedzą *moy piękny*, czemu tak surowo BOG skarał całą okolicę *Sodomę i Gomorę*, gdy ogień pożerający z Nieba spuścił, i wszystkie niewstydniki w popioł zamienił dla grzechów nieczystych? Komuż tu teraz mam wierzyć, czyli BOGU, czyli tobie w namiętności zaślepionemu człowiekowi?

N A M O W A.

*Wszak to czyni się z osobliwszego poważenia
Osoby twojej, z miłości, i przyjaznego
przywiązania, z affektu.*

O D P O W I E D Z,

Znam się ja na tych farbowanych lisach. Poważenie takowe nie na co innego godzi, tylko na moje poniżenie, na hańbę wieczną przed Bogiem i przed ludźmi. Nie Chrześcijańskim, ale pogań-

skim ze mną postępuiesz sobie sposobem, oni bowiem jak nad sobą pozwalają panować namiętnościom, tak też zniewolonych, czynią uczestnikami swoich zbrodni. W podobne zdrożności chciałbyś i mnie wprowadzić, a potem z mego pobłądzenia naśmiewać się. Przywieszować się affektom do występku, dla którego mnie hańba i Piekło czeka, i toż to miłością nazwać się może? Ach przeklęte te affekta, które mnie z miłości Boskiej na wieki kwituiecie! Powiedzże *moy piękny*: Gdyby ci kto życie odebrał, albo bczy tobie wyłupił, ręce poobcinał, a mówił, że to z miłości ku tobie uczynił; czylibyś to szaleństwem nie nazwał? Oto miłość ta twoja, życie wieczne, moję sławę, i poszcliwość mi wydziera, i toż to jest prawdziwą miłością? coż to twoy za rozum! Zapominasz o tak wielkim własnego swego zbawienia interesie, gdy za miłością szkodzącą dobremu sumnieniu, uganasz się; przez co gorzezy nienawidzisz siebie, przez affekt niepowsięgliwy, niż potyrańsku. O! jak wiele tobie podobnych już w Piekło nienawidzą się za to, ognistą zaiadłością, że w życiu miłości zakazaney dogadzali; ciebie to czeka, gdy nie porzucisz tey ślepey miłości. Niech zginą takie przyiaźni, które chcą mnie po bawić Cnoty, dobrego imienia, łaski, i Błogosławieństwa Boskiego. O! nieszczęśliwa taka miłości, która wiele: wiele tysięcy dusz pozbawiła wieczney szczęśliwości, wtrąciła na przepaść, i wieczne zatracenie. Jakże, to ty i mnie to samo chcesz uczynić? a gdzieżbym zdrowy rozum podziiała?

N A M O W A.

*Już ja ten grzech, biore na siebie, ja zań
odpowiadać bede.*

O D P O W I E D Z.

Ale sprawiedliwy wyrok Boski inaczej opiewa, kto grzeszy, ten będzie karany. Prawda, że tobie ciężey będzie odpowiadać przed Bogiem dla zgor-szenia uczynionego, i takiej niegodziwej namo-wy; Pomnożenie bowiem przestępstwa, i liczniej-sza wina tym samym większa, że większą spra-wiedliwą ściąga zemstę, lecz i iabym musiała za-służoną odnieść karę. Co maie bowiem procz BOGA kosztowała w życiu, to mnie dręczyć będzie niewymownie przy śmierci. Za coż przez marną tę i krótką, a niegodziwą uciechę w życiu, mam sobie sama być przyczyną ciężkiego utrapie-nia przy śmierci; a po śmierci na całą wieczność? Zapewne żaden *Substitut*, albo współ-grzeszący mnie nie wyręczyłby, aniby za mnie nie gorzał w Piekło.

N A M O W A.

*Wszakże Niebo nie dla gęsi, przecięż i tam
dostaną się ludzie.*

O D P O W I E D Z.

Toćże też i Piekło nie dla gęsi, przecięż i tam dostaną się ludzie, gdzie gorzey tobie będzie, który oczywiste pogorszenie daiesz, na grzech

plugawy bezwstydnie namawiasz, i mnie tak niegodziwym sposobem chcesz uczynić nieszczęśliwą docześnie i wiecznie. O zapamiętały *Niećnotb!* W Piekło zmierzasz swoją niegodziwą skłonnością, a do Nieba chcesz trafić? Wszystkich na wieki nieszczęśliwych ludzi ta przyczyna zatracenia wiecznego: łask Boskich wzgarda. A ty łask Boskich i Jego Przykazań będąc wzgardzicielem, jak Niebo sobie obietniczysz? Jakżebym ja się miała bezpiecznie spodziewać Boskiego błogosławieństwa, gdybym na tak ciężki i sromotny odważyła się występki? Wszak wiesz, że tam leci kamień, gdzie go ciężar ciągnie, drzewo na którą stronę naklonione rosło, na tę podcięte upada. Jeżeli się twojej złej skłonności nie dam zwyciężyć; jeżeli się od tak ciężkiej obrazę Stworcy BOGA wstrzymamy, będzie nam z łaski BOGA dobrze, będzie i dla nas Niebo. Ale jeżeli się na tak sprośny występki odważemy, i na tak bezbożną niegodziwość zezwolemy, będzie nam źle, a źle na wieki wieków Amen. Niech mnie BOG dobrotliwy strzeże od wszystkiego złego, i od siebie samego.

N A M O W A.

*Wszakże nikt nie widzi, nie dowie się żaden
Człowiek, w cichości to wszystko trzymać
będziemy.*

O D P O W I E D Z.

Ah! ślepoto oczywista. Czyliż nie jest BOG przytomny patrzący na wszystko? BOG tu jest z nami przenikający serca, przed którym najgłębsza skrytość jawna jest. Co myślisz, iasnie widzi; co mówisz, dobrze słyszy; co czynisz, pilnie uważa. Ja nigdy sama nie jestem, BOG zawsze ze mną. Wie, kiedy ja siedzę, wie, kiedy stoję, widzi myśli moje, wie wszystkie, drogi i sprawy moje. Odległe i nayodludniejsze ustępy p'łne są Majestatu BOGA. Przebog! zastępiony *Niecnoto*, czyliż nie wiesz, że Dobroć Boska dała ci to co jesteś, i to wszystko, czym jesteś, i co masz! Mądrość Jego dała ci rozumienie, Wszechmocność czynienie, bądźże ty godnym, czystym Majest tu Jego mieszkaniem; iak Go zawsze u siebie masz, tak zawsze kochaj, chwal, i boy się Go. A jeżeli *Złośniku niebacznym*, koniecznie chcesz niegodziwej skł'ności swojej zadosyć uczynić, szukajże miejsca, gdzieby nas BOG nie widział. Ale wszystko iasno, i widoczne jest przed oczyma Jego; w nim się ruszamy, w nim żyjemy, j w nim jest śmy; Żadne ciemności naygrubsze, żadne skrytości nayciemniejsze zasłonić nas od widzenia BOGA nie mogą:

Przed Boską Fwarzą nic się nie utai złego,
Nie uniknie grzech żaden Sądu strasznego.

Rzadko się też nawet i przed ludźmi taki ukrywa występki. A chociażby tu było tajna, to jednak na owym strasnym Sądzie Boskim całemu światu iawnie będzie. Wstydziliby się podobno tego grzechu popełnić w przytomności choć jednego tylko uczciwego Człowieka: O! iakiż tam wstyd będzie przed całym światem! porzuć te niegodziwe myśli, a użyj zdrowego rozumu na dobre.

N A M O W A.

*Wszakże się z sobą pobierzemy, będziesz moją,
tym samym już nam coś więcej wolno.*

O D P O W I E D Z.

Tak to każdy na wszystko złe wyuzdany *Woluntaryusz* sobie postępuje, przywłaszcza sobie wolność nad miarę, i nad pozwolenie od BOGA; niechce do przyzwoitego czasu nosić słodkiego iarzma cierpliwości, i umartwienia nieczystych chuci swoich, i nie uważa, że przez to samo dobrowolnie gorzej niewolnika, jak koń, jak woł, jak bydlę u Świata, Czarta i Ciała, jak w pługu chodzi. I takąż to jest droga, takież to sposob do zawarcia dożywotniej przyjaźni: zerwać przyjaźń z Bogiem, i stać się przez ten niegodziwy występki Jego nieprzyjacielem, i obrzydliwym w Oczach Jego Boskich? I dlategoż to i

z Bogiem mi ły przyiaźni mam się pozbawić, abym ciębie, tak nieuważnego, bezwstydnego, o łaskę i przyiaźń Boską, oraz i moję sławę i pocziwość nie niedbującego, mogła mieć Małżonka? Kto niedba o moję cnotę, honor, o moję wierność ku BOGU, ten szczerze i o mnie samę niedba: kto nie kocha Cnoty moiej, dobrej sławy i pocziwości, i mnie szczerze nie kocha. Zdrada to, zdrada jest wielka, znam się na tym *moy drogi Konfidencie*. Uczciwy Chrześcianin po Chrześciańsku powinien się starać o dożywotniego Przyiaciela; ponieważ dobrze obrany stan, uszczęśliwa; źle, nieszczęśliwym czyni człowieka. Takowe o przyiaźń staranie, powinno być dalekie od grzechu, mianowicie lubieżnego, bądź myśla, bądź słowem, bądź uczynkiem popełnionego. Wierzy mi, w szczeroci serca mówię: zabijają duszę swoię, i na przyszłe Małżeństwo swoje ściągają przeklęstwo Boskie, którzy w nadzieję przyszłego Małżeństwa kalają się uczynkową sprośnością. Myśli ich nieczyste, upodobania ich sprośne, dopieroż u zynki wielkim są grzechem przed Bogiem. Nie ta droga, nie na grzechy droga do przyiaźni, która ma być Sakramentalna. Przeto od Modlitw, uczęszczania do Świętych Sakramentów, i od czynienia dobrych uczynków rozpoczynay to dzieło zawarcia dożywotnietey przyiaźni.

N A M O W A.

*Przysięgam BOGU, jeżeli nie szczerze kocham!
Niech mnie BOG skarże, jeżeli statecznie
kochać nie będę.*

O D P O W I E D Z.

Jak widzę, iawnie się w tobie pokazuje niegodność i złość zwyczajn częstej a daremney przysięgi. Zły i arcy zły zwyczaj nadaremney przysięgi! takim go bowiem czyni nieuważność człowieka, lekkomyślnie BOGA wzywającego, takim go czyni niebezpieczeństwo ciężkiej obrazę BOGA wezwanego, i potępienia człowieka wzywającego. Przysięgasz się, abyś łatwiej mógł zdeptać Przykazanie Boskie, i mnie piekielną uczynić krzywdę. O! iakież to jest bezbożna nieprawość, wynikająca z tak straszney przysięgi! Kto BOGU obietnicy i wierności nie dochowuje, ten zapewne i ze mną szczerze się nie obchodzi. Już ja bezpiecznie mam wierzyć temu, który BOGU słowa danego nie dotrzymuje? tyle razy przy Sakramencie Pokuty obiecujesz poprawę życia, a w samym skutku tego nie okazujesz. Wiem ja, że żaden prędey i ochotniey nieobiecuje iak ten, który łatwo słowa i obietnicy albo przysięgi nie dotrzymuje. Doświadczyłam ja i tego, że kto zbytym, a niezbytym *Konfidentem* się czyni, a naybardziej w mowie bezpiecznym i podufałym, więcej w nim jest lekkości, iak grzeczności; więcej obłudy, iak szczerości; więcej lubieżney

chciwości albo nieprzystoyności, iak ucziway skłonności i przychylności. Taka to teraz z Pie-
kła wynika moda, że ci nyczęściey wyiędzają
z prawdą, którzy kłamać umieją; z wiernością,
którzy nie dochowują wiary, i słowa danego; i z
cnotą i przysięgą, którzy ją mają na zbyciu.
Kto tak łatwo w niegodziwey rzeczy straszliwą
czyni przysięgę, iakże mu wizrzyć można w po-
ważniejszych sprawach? Zdradliwey i bezbożney
przysiędze nikt nie wierzy, ani też wierzyć nie
powinien.

Tak skłamać fałszyrzowi, iak zieść chleba z masłem,
U którego przysięga jest nieprawdy hasłem.

N A M O W A.

*Przez ten sam upor twoy pozbawisz się szczę-
ścia, kiedy się niechcesz znąć na życzliwey
przyiazni, i na serdeczney ku tobie
miłości.*

ODPQWIEDZ.

O! szczęście! szczęście nigdy zadosyć nie opła-
kane, przez które tak wiele zacnych Dziewic do
sromotney przyszło nieszczęśliwości! O! iakżeby
daleko były szczęśliwsze, gdybo innym, a nie tak
plugawym sposobem. były dalszego swego szu-
kały szczęścia! O! przyiazni nieprzyiazna, o!
ziednoczenie rozrozniające; o! miłości nad wszy-
tkie gorsza nienawisć. Miłość, iest to zdrada,

którą my Niewiasty często oplakujemy gwałtownie, którą oplakujemy niewczasnie. Wszystkie bowiem w miłości nieprzyzwoitej pasmem ciągną się kłopoty. Czyliż nie wiesz, że największych nieszczęśliwości ludzkich była, teraz bywa, przyczyzna miłość nieczysta? Summatenie dobre i poczciwość, nayszacowniejszą moję cnotę wydzierasz mi, i przez to, bez uwagi, chcesz mię uczynić szczęśliwą? Zgiń, zgiń z tak m twoim szczęściem, zgiń taka przyjaźni, zjednoczenie, i miłości! Ja życzę sobie roztropniey bez obrazy Boskiej dalszego swego oczekiwać szczęścia, i z Wszecmocney Opatrzności Boskiej cnotliwego czekać dożywotniego Przyjaciela.

N A M O W A.

Wszak tak czynią i inni, za coż my nie mamy? Taki zwyczaj, tak teraz sobie wszyscy Młodzi postępują?

O D P O W I Ę D Z.

Gdy się jedni wieszają, drudzy sobie w łeb strzelają, ja nie myślę w ich ślady wstępować. Chcą inni dobrowolnie śpieszyć do nieszczęścia, ja za niemi iść, ani mam woli, ani mam ochoty. Bądź to, że na świecie między młodemi taki jest zwyczaj konwersacyi nieporządnej, ale ty się nim składać nie możesz, bo ten zwyczaj arcy zły, arcy niegodziwy. Ani świat, ani zwyczaj nie zbawią cię, skoro BOG za przestępstwo Przyka-

zania, i że puściłeś się oślep za pożądliwością zepsutego serca twojego, straszliwie karać zaczniesz. Chciałżebyś przestać być dobrym, dlatego, że świat napełniony złem? gdzieżby się podział twój rozum zdrowy? Co tobie rządzić się zwyczajem? Gdy BOG mówi: *Choćby najwiecey złych było, nie poydziesz za niemi, abys złe czynił.* Zła, arcy zła rzecz, że się wielu zwyczajem składa. Czyliż zwyczaj ślepy prawdę nieomylną przekona? Przeciwno zakazowi Boskiemu, nie możesz się bronić złym zwyczajem. Przytym, proszę wybac mi *Moy drogi*, co ci daley powiem. Oto kłamiesz, i bardzo kłamiesz, gdy mówisz: *że tak wszyscy młodzi postępują sobie.* Wiele i bardzo wiele jest zacnych Młodzianów, wiele także jest cnotliwych Panien i Wdów, które pochwały godne, mające dobre wychowanie od dzieciństwa, boiaźnią Boską napoione, które i teraz w pilnym są dozorze zacnych Rodziców swoich, acz się znaydują w różnych konwersacyach, nic nieporządnego nie mają w sobie; tych! tych! naśladyjemy.

Rzekniesz podobno: *Takich jest mało, a innych nieprzeliczona liczba.* O wielki nierozumie! ażabyś nie wolał z kilką ludźmi w *Arce* mieć życie, aniżeli z wielu w potopie ginąć? ażabyś nie wolał z *Lotem i Familią* jego być na bezpieczeńkości, aniżeli z całą *Prowincją* siarczystemi ogniami być pożarty dla nieczystości? *Wiele wezwanych, a mało wybranych.* Niechcesz być z małą wybranemi, będziesz z wielą odrzuconemi.

Nie

Nie patrzaj *Moy drogi*, co czynią ludzie, ale co BOG, sumnienie, Cnota i poczciwość czynić każe: a gdy się podług tego prawidła sprawować będziemy, błogosławieństwa Boskiego bezpiecznie spodziewać się możemy.

N A M O W A.

Ja cię dobrze opatrzę, nie będzie ci na niczym zbywać; przyymiyże tak szacowną serca mego ofiarę.

O D P O W I E D Z.

O! iak nędzne i opłakane bywa opatrzenie owieczki zostaiącej w mocy dzikiego wilka! Czyliż to jest *kogo opatrzyć dobrze*: honor, poczciwość, Łaskę Pana BOGA niewinney Dziewicy wydrzeć? Ta to jest szacowna *serca twego ofiara*: mnie w przepaść smutku, niesławy, nieustannych zgryzot, a zatym w nieszczęście doczesne i wieczne złośliwie wepchnąć? *Moy drogi*, ja o twoje opatrzenie nie dbam, bo wiem, że u ludzi małej cnoty, krótkiej sławy, bywa wielka gęba, długi język, i wspaniałe obietnice: w pustkach bywa największe echo; i każde naczynie próżne ma huk i rezonu więcey, niżeli pełne; to wszystko na tobie się prawdzi. Bogactw doczesnych chociaż nie mam wielkich, iednak przez skażenie cnoty, i

pocziwości moiej, szukać ich nie myślę: Lepsza jest i pożyteczniejsza mała fortunka z bojaźnią Bcżą, iak bez niey milliony, i naywiększe skarby. Ta niegodziwa rokosz wszelkie bogactwa zamienia w nieszczęście gorsze nad sam niedostatek, i potrzeby jego. BOG jest Oycem moim, gdyż kiedyby inaczey było, nie rozkazałby był mówić: *Oycze nasz, któryś jest w Niebiesiech*: Czego się tedy obawiać mam, ponieważ jestem corką takiego Oycy? W Jego Naywyższej Opatrzności całą dalszego szczęścia mego nadzieię pokładam. *Byłem młody, mowi Prorok, i zestarzałem się, a nie widziałem sprawiedliwego opuszczonego.* Zaiste ten dobrotliwy Pan, i miłosierny Oyciec mnie sługę swoię według woli swoiej świętey opatrzy po oycowsku. Więc idź precz stąd, wołę na twoiej łasce, niż na Boskiej szwankować, bo gdy tamtę utracę, ta mnie podźwignąć może; gdy ta stracona mnie potępi, ani ty, ani cały świat nie poratuje.

N A M O W A.

*Wszak to tylko żart, dla uciechy i rozrywki
pozwołmy sobie.*

O D P O W I E D Z.

Przekłęta niechay będzie taka uciecha, gdziebym naydroższą swoię ozdobę, honor i wianek Panieństwa niego, z pogardą Stworcy mego BOGA nie-

godziwie utraciła, a chociażbym raz tylko' niegodziwą lubieżnością się zmaszała, bym oczy przez wszystkie dni i nocy wyplakała, straconey niewinności moiey nie odzyskałabym. Jeden moment w słodkieby nas uwikłał pęta, lecz długi czas przeciąg w srogich niesławy, i różnych umartwień trzymałby okowach. Idą, wiem ja, niektóre, jak na osłodzoną truciznę nierozumne muchy, tak na pieszczone mowy, osłodzone polityką, i nazwane żartem niewinne dusze, które stają się z czystych liliowych Dusz w Oczach Boskich smolany mżogiem, na piekielny ogień zgodne, ale ja za niemł. iść nie myślę. Wszelki żart, i każda uciecha *teraźniejszego czasu* powinna być tak używana, żeby *przyszłego* boiaźń nie była opuszczona, i nie zapomniana. Ta uciecha nasza wszczeryby się odmieniła smutek: żart ten stałby się ciężkim żalem i boleścią; cała ta krótka, i niegodziwa rozrywka w długą zdrowie nasze psującą odmieniłaby się zgryzotę. Wielu! wielu ich doświadczyło, że taka uciecha płaczem, taki żart smutkiem zakończył się; bo ich gaw Boski czasem na samym uczynku nagłą śmiercią, albo jaką inną nieszczęśliwością pokarał. Bogday nigdy nie było słyhać między ludźmi o takiej niegodziwej rozrywce, i o takich żartach! Albowiem na straszny gniew Boski zarabiać, to nie żart: Piekłu duszę, dla niegodziwej uciechy ciała oddać, to nie żart: Przez zmyślności dogadzanie doczesne, zasługiwać sobie dobrowolnie na wieczność przeklętą, ey to nie żart. O zmysły ludzkie, za zmyślnościami idące, do czego prowadzicie!

N A M O W A,

*Wszakże ja w tym nie mam żadney złey myśli,
wszystko czynię z dobrego serca.*

O D P O W I E D Z .

Ja tego zdania jestem, że niemasz gorszey, i bezbożnieyszey myśli nad tę. Ponieważ kiedy kto chce takim złym uczynkiem Prawo Boskie zgwałcić; Dziewicę z sukienki niewinności odrzeć; Duszę w oczywiste niebezpieczeństwo zbawienia podać, ten zapewne nie dobrej myśli. O myśli bezbożna! O obrzydliwa dobroci tak lubieżnego serca! Czegoż się też ja mam spodziewać, gdy za twoją poydę namową? Oto będę igrzyskiem marney niegodziwey rozkoszy! oto dziś będę celem twoich naby życzliwych chęci, a jutro twoiey oziębłości, a może i wzgardy; z czegobym, może, w naywiększą wpadła rozpacz, gdybym na twoię zezwoliła namowę. O! jak będziesz szczęśliwy *Moy Natrętniku*, jeżeli pamięć twoja na obecność **Wszehmocnego BOGA** tyle będzie miała w tobie mocy, ażeby cię wzbudziła do zachowania niewinności moiey i czystości!

N A M O W A.

Wszak to nic nie będzie szkodzić, wszak to nie idzie o gardło.

ODPOWIEDZ.

Lepiej gardło, albo życie stracić, niżeli honor i poczciwość: chwalebniej umrzeć, niżeli żyć, straciwszy niegodziwie Panieńską niewinność. Wiem ja bardzo dobrze, co czyniły, co cierpiały Chrzęściańskie Panienci, aby się tak drogiego kleynotu Panieństwa niegodziwym sposobem nie pozbawiły. O! jak wielką za to otrzymały chwałę, a chwałę na wieki trwającą! owe niewinne Dziewice Cecylie, Łucye, Agnieszki, Barbary, Doroty, i tym niezliczone podobne: biegły one z ochotą na tyrańskie katownie, życie wesole dając, a nie chciały się odważyć na grzech nieczysty, na który przynaęcali bezbożni. Gdybym ja się odważyła na to? wielkąbym szkodę na ciele i na duszy odniosła. Co się tyczy ciała, straciłabym honor, dobre imię, i u ludzi poszanowanie. Co się tyczy duszy, straciłabym łaskę Pana BOGA, wewnętrzny miły sumnienia pokoy, a zatym może i wieczne moje zbawienie. Czyliż tedy podobna, abym dla twoiey przyjaźni, dla tey krótkiey uciechy miała ponieść na ciele i na duszy, taką nigdy nienadgrodzoną krzywdę? Gdzieżbym zdrowy rozum podzielała? może całą wiecznością, tegobym nie odżałowała. Więc proszę cię moy Kawalerze:

Rządź się rozumem, pokaż się być Panem;
Władzącym sobą, a nie Bisurmanem.
Który to czyni, co go kontentuje
Na czas, na wieki z Nieba wyruguje.

N A M O W A.

*Moja Mademoiselle! będziemy odtąd nabożnemi,
i świątobliwie odtąd żyć będziemy.*

ODPOWIEDZ.

No! już to przecię do Nabożeństwa, i świątobliwości przychodzimy! O bezbożne takie nabożeństwo! które jest obrzydliwością przed Bogiem. Nie przyjemna jest BOGU taka modlitwa, która pochodzi z nieczystego serca, i lubieżnego języka. Ten prawdziwie jest świątobliwy, kto mógł przeciwko wstydnemu co począć, i niewstydnemu co uczynić, a nie chciał. Powiadasz, że już odtąd świątobliwie żyć będziesz: Ach *moy Pochlebco*, zawodne bywa takie przedsięwzięcie. Widzi świat, że często przeciwnie się dzieje, że ci, którzy się raz odważyli, bez liczby w grzechy wpadają, i bez miary upadają coraz głębiej w przepaść zatracenia swego. Po uszy zabrnawszy, piłą iak wodę nieprawość, a zaniedbane sumnienia strofowanie straciwszy, na los wiecznego potępienia, nieszczęśliwą puszczaią duszę. Zważ *moy Przyjacielu!* czyliż to nie jest

wielkie szaleństwo twoje, kupować sobie za moment zmyslnych roskoszy mnóstwo nieszczęśliwości, a częstokroć obrzydliwą potrzebę trwania w zbrodni i występkach?

Ale, ale zadziwia mnie bardzo, że na moję zdradę już i Francuskiego języka dobywasz, *Moia Mademoiselle*, tym podobno daiesz poznać, że wiele języków umiesz. Wiedźże *Przyjacielu*, że do mowności, a nie do rozumu należy, wiele języków umieć: kto jednym językiem dobrze i rozsądnie mówi, iakby wszystkie umiał.

N A M O W A.

*Spowiadać się tego, i pokutę czynić będziemy,
BOG jest Miłosierny!*

O D P O W I E D Z.

Otożto jest w nadzieję Miłosierdzia Boskiego grzeszyć. Występek ten jest jeden największy z liczby grzechów przeciwko Duchowi Świętąmu, które pospolicie popełnione bywają nie z ułomności ludzkiej, ale ze szczeręj złości człowieka, w tych nałogach zaślepionego. Czyliż trzeba być złym dlatego, że BOG dobry i miłosierny? Czyż trzeba, żeby jego cierpliwość niecnotom twoim służyła? Czyliż trzeba, żeby sprawiedliwość jego niewolnicą złości twej została? Ktoż cię to *moy Konfidence* upewnił, że jutrzejszego dnia

doczekasz, że będziesz miał tę łaskę Boską, że będziesz miał tę wolę? Sprawiedliwym Sądem Pana BOGA dzieie się, wierzaj mi, iż wielu, którzy w młodości, dawanemi do doskonałości, do życia poprawy, pogardzili łaskami, tychże samych łask Boskich w dalszym życiu nie mieli, ani się stali doskonalszemi. Prawda! BOG pokutującemu odpuszczenie obiecał, ale czasu do woli jego, nawet i daja iutrzeyszego nie obiecał. Lękać się zawsze trzeba skrytych Sądów Pana BOGA. Przeklętym być na ciele, przeklętym na duszy, przeklętym na całą wieczność stać się przez ten grzech, i będzież się to tobie podobało? I będzieszże się w tym delectował przez moment taki, za co BOG wiecznie karze? wszak wiesz, że :

Za roskoszy oka mgnienie,
Zapłata, wieczno męczenie.

Milliony takich w Piekłe dusz narzekają, że dla *awey*, albo dla *owego*, już nigdy całą wiecznością BOGA oglądać nie będą.

N A M O W A!

*Ey! bo też to Spowiednicy nadto wiele mówią,
nadto nas Piekłem straszą bez potrzeby,
czyliż temu wszystkiemu trzeba
wierzyć?*

O D P O W I E D Z.

Oślepoto nigdy zadosyc nie opłakana! Niechże cie piekielny ogień obiaśni, gdy objaśnienia Wiary

tobie nie pomagają; nie pomaga światło rozumu, nie może cię oświecić przez się Wszechmocna Miłość Boska ognista. A któż cię z piekielnych ciemności, z pożarów wiecznych wybawi, gdy i Zbawiciela twego Krew podeptana, wzgardzona od ciebie, będzie przestępstwem tak wielkiego Boskiego Przykazania, i niegodziwym zgwałceniem Osoby mojej? Wierz ty albo nie wierz teraz, potem już nie rychło będzie wierzyć, gdy sam nieszczęśliwy doświadczysz kary wieczney na swoim lubieżnym cielsku. Niechceszli wierzyć Spowiednikowi? wierzyć przynajmniej samemu BOGU, który dla złości grzechów nieczystych cały świat karł potopem, a wszeteczne Miasta *Sodomę* i *Gomorę* siarczystym ogniem. Nie wierzyć o piekle? dziwna jest ślepotą; wierzyć i myśleć o nim, a nie bać się go? jest cud złości i zaślepienia: wierzyć i myśleć o nim, i bać się go, a nie starać się, żeby go uyc, i owszem tak śmiało się odważać na grzech, i kogo jeszcze nań namawiać? jest oplakane szaleństwo. Jak widzę wefną niewinney owieczki wilcze twoje sumnienie pokrywa się. Zwyczaj takiego człowieka sprawy są: zmyślona, i nieszczerza Spowiedź, mała skrucha, niedbałe w służbie Boskiej życie, bydlęce myśli, chodzenie do Kościoła bez nabożeństwa, modlitwy bez attencyi, mowa bez ostrożności, cnot wszystkich iedna szczególna apparencya bez istoty i prawdy. Idź mi precz z oczu, poprzestań tego Apostolstwa diabelskiego. Kto się odważa na dzieło iawne, z rozumem, i z prawami Boskimi się niezgadzające, ten ogłasza, że u niego nad rozum wzięła

rospusta i nieuważność przewagę. Alboż ja to nie wiem, że więcey dokazuje wstyd, niż Cnota? A jeżeli obcie już w nas nie mają miejsca, zaczynamy potym być niemilemi tym nawet, którym nasze przychylności, i występki na czas się podobają. Domyśl się! czas bowiem wymierza przyzwoitą każdemu nagrodę, i ta zhańbiona, zawstydzac się potym musi, która przedtym zuchwała, zapomniała o wstydzie.

N A M O W A.

Niech kto co chce mowi, to iednak od tego trudno wstrzymać się, i naturze gwałt uczynić.

O D P O W I E D Z.

Niech mowi kto co chce, to iednak wierzay mi *moy Natrethiku*, iest niezawodną Prawdą, że człowiek każdy za pomocą Łaski Pana BOGA, może się wstrzymać od tak plugawego występku, inaczey bowiem każdy złodziey, albo zboyca tymby się mógł wymowić: że nie mogłem się od kradzieży, albo zaboystwa utrzymać; która wymowka iako nie Chrześcijańska, tak ani przed Bogiem, ani przed światem uczyniłaby go niewinnym. Wszak co się czyni dobrowolnie, może się nie czynić. Nie narzekay ty na naturę; iaka ona iest, dobra iest, tylko ją umiemy, i chciey dobrze, i na dobre zażyć. Czyliż nie wiesz tego, że co przy-

stojnego jest, i ciągnie za sobą słodki pokoy
sumnienia, poszanowanie, powagę, i sławę u go-
dnych ludzi sprawuje, to ludziom pocziwym nie
trudno, i owszem łatwieysza jest, niżeli przeciwne
występki. Otoż to taka cnota przyzwoitey czy-
stości, nayspierwey utrzymać nieoszacowany
sumnienia pokoy, iako wszyscy z doświadczenia
mają: potym prawie wszyscy wielce dla niey cno-
tliwych szacują, poważają, i chwają, nawet Po-
gańskie Narody; a za grzechy nieczyste, winnych
iako niepocziwych, nienawidzą, gardzą, prze-
śladują, i surowo karzą. Czyliż nie wiesz, że
Zydzi za tę nieprawość zabiiali kamieniami; Rzy-
mianie, ieszcze na ow czas Paganie, żywo w ziemię
zakopywali, podobnych Egipcyanie rozgami siekli
aż do tysiąca razów, i urzynali nosy. Brazylowie
takich iako bydłeta zaprzedawali w niewolę, iani
po inszych Królestwach to łby ucinają za to, to
uszy obrzynają i nosy, albo skazują pod okrutne
chłosty. Tak karzą Paganie za nieprawości nie-
czyste, a czemuż miałyby być trudno Chrześcia-
nom wystrzegać się tego, co za rzecz przyzwoitą
i nayspocziwszą sądzi nawet Pogański nieoświe-
cony rozum, a wiele szacnie Cnotę przyzwoitey
czystości! Otoż widzisz *zaslepiiony Niecnoto*, iż
cnotliwym i pocziwym ludziom nie trudno, i
owszem nie łatwieyszego nie masz, iak zachować
Boskie Prawo, zakazujące wszelkich nieprawości
nieczystych. Składać na przyrodzenie te winy,
których sami iesteśmy przyczyną, jest to chcieć
nadaremnie siebie usprawiedliwić, a naturę oskar-
żyć. Możemy przy pomocy Boskiey pokonać,

i utłumić w sobie inne namiętności, czemuż tę Cnotę szczególności zostawiać? Przyrodzenie iest wszystkim powszechne, Rozum i Cnota, nie wszystkim jednaka. Komu zbywa na tych dwóch najszczególniejszych zaszczytach, niech nie nagania natury, niech przypisze winę złemu ćwiczeniu, czyli swoiey własney złey woli, i niewstrzeżności.

N A M O W A.

Jakże: to takową rzeczą nie trzeba nam młodym żadney a żadney niemiec konwersacyi z Białogłowami, ani na nie patrzeć, ani rozmawiać, ani prowadzić, ani pisać do żadney?

O D P O W I E D Z.

Mogłabym ci *Natętniku* na to odpowiedzieć, co by ci się nie bardzo podobało, ale się obawiam, abym cię przez długą mowy moiey osnowę w czym nie uraziła. Więc krótko co mam w sercu, wynurzam, i szczerą prawdę ci powiadam, że widzenie, rozmowa, śmiechy, prowadzenia, pisania z intencyi sprosney, albo z upodobaniem lubieżnym czynione, są grzechem ciężkim, są grzechem śmiertelnym, wydzierającym Niebo, przyprowadzającym o Piekło.

Patrzciez tedy *Panowie Młodzi*, iak bardzo oszukanemi iesteście, gdy w konwersacyach z nam

Białogłowami politycznie lubieżnemi, nie złego nie oglądacie. Dopieroż ci iak błędzą, iak od biess są zwiedzionemi, którzy w lubieżności żadney nie mają skromności, żadney uwagi. Zmysł dotykania, tak iest delikatny, tak szkodliwy, że wiele skrytych niewiadomych iest grzechów na sumnieniach, które się przez ten zmysł popętniają. Czyliż to nie grzech nas całowania w twarz, (zwłaszcza przy niewinney Młodzieży) ściskanie rąk, za co ścisły Sąd Boski czeka. O! iak wiele razy słyszałam z wielkim zadziwieniem moim słowa arcy niepiękne, nieczyste, pieszczone mowy, bezwstydnne i niegodziwe żarty, gładkie prawda, ale nieuczciwe piosnki, których skromność ust moich Panieńskich wspominać mi broni. Co mam mówić o innych zgorszeniach? O BOZE dobrothwy! iak wiele masz obrazy, przez ni uczciwe obrazy po Pańskich pałacach, pokoia h! A przecię to tak wielkie złe, za nic sobie nie macie. Sami sobie przez to nie rostopnie sidła stawiacie: do niegodziwych myśli, i do złych skłonności patrzącym okazać daiecie; a zatym przez takowe zgorszenie serca niewinney Młodzieży ku zepsuciu, i wiecznemu zatraceniu pociągacie. O! wielka nieuwago, iak się w sercu Chrześcijańskim pomieścić możesz! Jeżeli zaś konwersacya z nami Białogłowami iest uczciwa, czysta, skromna, wstydliva? żadnym nie iest przed Bogiem występkiem, ani też zgorszeniem przed światem.

N A M O W A.

*Wszak już i Rodzice twoi na nasze przyjaźń
zezwolili, już ja wszystko wyrobiłem, i
wyprosiłem u nich, wolno.*

O D P O W I E D Z.

A to znowu co? już to ty człowiecze od ro-
umu odchodzisz,

Jak widzę:

Głupiemu nie pomoże żadna zdrowa rada,
Bo się nie da przekonać, swoje gupie gada.

Alboż to Rodzice, poczciwość, cnotę, i duszę
moję mają na sprzedaż? pewnie rozumiesz, że ją
podali na aukcyę, czyli na tendetę; Coż to, czy
Waryat iesteś? Tym samym nie byłiby Rodzice,
ale zaboycy duszy moiej, i zdraycy niewinności
moiej, gdyby mię pozwolili i powierzyli takiemu
lubieżnemu wilkowi. Nie lepiejże pobrać się w
czystości serca i duszy, z błogosławieństwem
Boskim, i Kościoła Bożego, i kochanych Ro-
dziców? Niech mnie BOG dobrotliwy strzeże,
i każdego od takich Rodziców, którzy na utratę
cnoty, poczciwości i łaski Pana BOGA z samey
złości, albo grubey ślepoty dziatki swoje oddają:
Bodayby wprzod we maie gorąca teraz krew
ostygła; bodayby serce moje wprzod skamieniało,
niechbym się wprzod w piekle obaczyła, aniżeli
miałabym się (skłonnościami twoimi i żądzom

dogadzając,) na grzech odważyć rozmyślnie.
dobrowolnie.

A więc :

To, czego dostać trudno, nie szukaj daremnie,
Gdyż przez to umysł tracisz, kusząc się nikczemnie.

CZĘŚĆ TRZECIA.

PRZESTROGI

dane Cnotliwej Chrześcijańskiej Pannie.

I.

W tey trzeciej Części umyśliłam ci moja
cnotliwa Panno, podać niektóre krótkie
ale bardzo potrzebne przestrogi, które żebyś
z uwagą i cierpliwością czytała, bardzo o to pro-
szę, i na zbawienie twoje zaklinam. A naprzód
unikaj jak możesz, towarzystwa, przyiaźni, i
ściśley poufałości z niezbożnemi i rozpustnemi.
Potrzeba więc przykładać tyle ostrożności i sta-
rania w chronieniu się złych kompanii, iako w
szukaniu dobrych. Z samemi tylko rozumnemi,

cnotliwemi, dobrych i czystych obyczajów miew konwersacyą, stron od tych Młodzianów, którzy nierządne prowadzą życie, z grzechów się chlubią, którzy odrzucili wstyd z oczu, i pocziwość z serca, którzy gorszą słuchających mową swoją, niewinnych swoiemi obyczajami psują, takowi są głównemi niewinności Panińskiej nieprzyjaciółmi, namiestnikami biesa, przyspieszycielami potępienia, pomagaczami do wiecznego duszy zatracenia, rozboynikami cnoty czystości. **Day BOZE**, żebyś tego kiedy sama nie doświadczyła. A więc proszę cię:

Pilne oko wznieś wysoko, stamtąd swą żrzenicę
 Kierny z góry, nyrzysz który, ludzkości granicę
 Przystępnie, gdy swe kniute niewymowne zdrady,
 Kiedy modnie a podobnie niby do porady
 Sztuk używa, ta jest żywa iada wzor trucizna,
 Nie do życia, lecz do zbycia iego kto nie przyzna ?
 Będzie dążył, iak smok krążył, by śmierci nabawił,
 A tak wszystko, bardzo szybko wykonał, i sprawił.

Niech ci miła zawsze będzie chwalebna cichość,
 w mowie wstrzemięźliwość, w nich znaydziesz
 wielkie uspokojenie, zachowasz niewinność swoją,
 i czyste sumnienie. Daleka będziesz od złey kompanii,
 daleka też będziesz od zakały, myśli niepokojnych,
 i niepotrzebney zgryzoty. Niech ludzie gadaią co chcą:
żeś harda, pyszna, że wiele o sobie rozumiesz,
że innemi pogardasz. Nie na to nie uważay;
 wiesz dawne przysłowie: Nie zje żaba wołu,
 choć na niego pysk otworzy,
 tak zła ludzi gęba, nie połknie wielkich przy-
 miotów i Cnót ogromnych człowieka:

Niech

Niech oni mówią, co chcą, nie dbaj na złych mowy,
 Ludzki język hamować, nie naszey to głowy:
 Mniej dbaj, czy źle, czy dobrze, kto mówi o tobie,
 Wszak pies szczeka na słońce, a stąd szkodzi sobie.

Na Sądy Boskie miej oko, a na ludzkie sążenia
 nie zapatruj się: Ludzie zewnątrz patrzą, a BOG
 wewnątrz widzi; Ludzie widzą rzeczy przytomne,
 a o przyszłych rzeczach nie myślą, ani też, co po-
 tym nastąpi, nie wiedzą. Miej zawsze pamięć
 na przytomnego BOGA, żebyś mu się w czystości
 sumnienia podobała, a o ludzkie upodobanie nie
 dbaj, kiedy jest przeciwne.

II.

W każdej kompanii czyli konwersacyi, *moia*
Panno, zachowaj skromność; jest to cnota
 miarkująca według przystoyności zmysły i odzie-
 nie, wewnętrzne i powierzchowne sprawy. Wsty-
 dliwość Panińska i skromność, wszędzie ci po-
 trzebna, zawsze pożyteczna, zawsze piękna, i
 szacowna wszędzie, przy sędziwych, i maleńkich
 dzieciach, przy dojrzałych i młodych, przy Pa-
 nach i sługach lub poddanych, przy znajomych i
 obcych, w domu i w podróży, w wesołości i
 smutku. Jako ci jest *moia Dziewico*, potrzebne
 między ludźmi życie, tak twoja między niemi skro-
 mność. Ta niech będzie twoich namiętności
 wodzem, twoiey cnoty stróżem, sławy i poczi-
 wości obroną; ta będzie niewinności posagiem,

D

dla innych chwalebny przykładem. Gdzie się wstydlivość, i skromność znajduje, tam wszystkiego dobrego nadzieia; gdzie tej cnoty nie masz, tam wszystko złe będzie. Skromna powierzchowna ukladność w Pannach, jest znakiem wnętrzney cnoty. Rospustność w oczach, rękach, ięzyku, a dopieroż w strojeniu, jest bezwstydney nieprawości świadkiem. Staraj się usilnie, aby się na tobie nie sprawdziło to, co niegdys pewney Osobie w oczy mowiono:

Chodzi druga, iak mamka, piersi pokazała,
Jakoby ustawicznie dziecię karmić miała.

Bardzo przyzwoita jest rzecz Damie być skromną, skąpą w słowach, obfitą w cnotach, wstydliwą w oświadczeniu, szczerą w sercu. Znam ja zacnych Kawalerów ułożony u siebie sentyment, którzy w Damie nie upatrują dostatków, lecz cnoty i rozumu. Więcey bowiem skromność, doskonałość, niż fortuna użycza honoru; ta jest dodatkiem losu przypadkowego: tamtą jest znakiem naszej staraanności. Bogatą Damę w życiu widzą, cnotliwą i po śmierci znają, i pamiętają. Jey prawdziwy oddają szacunek, przed tamtą dla interesu się uniżają.

III.

Wiedrze o tym *moia Dziewico*, gdyby każda pędka i lekkomyślna obietnica ludzi czyniła bogatemi, iużby dotąd żadnego na świecie nie było

żebraka. Jeżeli szczerze kochasz cnotę, poczciwość, jeżeli sławę i niewinność sumnienia twego nienaruszoną zachować pragniesz, przestrzegam cię, nie daj się wielą obietnicami, pochlebnemi słowy, uwodzić, jak małe dziecko jabłkiem. Nie wierz chytrym do złęgo namowom, jeżeli nie chcesz być zdradzona. Zadnemu *Natrętnikowi* nie daj wiary, który cię zapewnia, i obiecuje o przyszłym zamęściu, bo to samo co tobie, już dawno podobno innym przyrzekł, zwiodł, i nie uskutecznił. Rozumney Damy ułożenie nie powinno serca przywiązywać do powierzchownego oświadczenia.

Nie słuchay tych bałamuctw, posłuchay mey rady,
Unikay pochlebników, a tek uydziesz zdrady.
Miey cnotę, BOGA kochay, a ten twe żądania
Uspokoi, nie wątpię, bez twego starania.

Można poznać, kto ci w szczerości i rzetelności sprzyja, jeżeli ma twoię cnotę i poczciwość w uszanowaniu, jeżeli kocha twoy honor, i niewinność sumnienia twego. Tych zaś, którzy na utratę Panieństwa twego dybała, unikay jak od węża, i zarazy. O jak miło czytać o cnotcie, i poczciwości choć Pogańskiej Damy, o której wspomina *Owidyusz w Xiędze 5.*

Cnotliwa Penelope, choć straży nie miała,
A i tysiącom gachów, awieść się nie dała.

IV.

Jeżeli niebezpieczno jest wierzyć pochlebnym słowom, powabnym obietnicom; daleko bardziej, niebezpieczniej jest brać podarunki; te są bowiem niby ukryte sidła, któremi się niebezpiecznie Panienki, i Wdowki przymłodsze nieostrożne, iak ptaszyny łowią: te przybrane wędy któremi iak rybki niespodzianie giną: te są niby w morzu utracone skały, o które się rozbitą najszacowniejsze okręty. Serca czyste, niewinne, święte, i wielkich przed Bogiem zasług, jeżeli się nie porządnie przywiążą albo przez chciwość do znikomych rzeczy, czyli przez ślepą miłość, do iakich upodobanych Osob; tu się wikłają, obciążają, i choćby najzacnieysze, tu żałośnie na sławie, a czasem i na duszy giną. Jeżeli masz uczciwą i cnotliwą z którym przyjaźn, powierchowane czyni oświadczenia, unikay wynurzenia skłonności twoich, któreby cię mogły zabezpieczyć od mniej chwalebnych czynności.

V.

Znajdują się niektóre lekkomyślne Damy, które liczną Mieszczyn otoczone zgrają, mile ich przyjmują pochlebstwa: na wolne, a bardziej swawolne od cnoty i Panieńskiej niewinności oddalające konwersacye, często z pod dozoru Rodziców wybiegając, ciekawie wyglądają, aby się w niepotrzebney schadzce zobaczyły, rozmowiły,

pobawiły. Nędznice takowe, właśnie tak postępują sobie, iakoby się z głośnym opowiadaniem przedawały, i dlatego tak się zdobią, i ubierają, żeby tym więcej kupców miały. A z takiej lekomyślności i nieostrożności często znaydują to, co potym z ciężkim żalem, i wielkim swoim wstydem przez całe życie swoje opłakują; zwłaszcza, gdy się ludzie z nich natrzęsają: *Wszakżeś sama tego szukała, samaś sobie winna:*

Często mucha obiega świecę rozpaloną,
I od niej bywa z życia w momencie zgładzoną.
A iako sobie sama jest śmierci przyczyną,
Tak człek swego nieszczęścia jest częstokroć winą.

Ucz się *Panno* ostrożności z innych nieszczęśliwego przypadku: bierz przykład z chwalebne go innych Dziewic życia: bądź stateczna w cnocie, w skromności: czekaj cierpliwie łaski Naywyższej Opatrzności, która bardziej o tobie myśli, niż ty sama o sobie.

VI.

Wiedźże o tym także, *moia Panno*, że czart największy nieprzyjaciel duszy, i czystego Panieńskiego serca, naybardziej na początki czuwa. Pytasz się: coż to za początek w nas tak jest miły i potrzebny Czartu? Odpowiadam: Grzech pierwszy śmiertelny, odwaga na pierwszy upadek; nieszczęśliwa, która się na pierwszy występki przeciwko BOGU odważa. Dlaczego cię, *moia*

Dziewico przestrzegam, strzeż się pierwszego upadku, pilnuj bardzo twojej sumnienia niewinności, iako najdroższego swego skarbu. Pierwszy występki łatwo pociągnie drugi za sobą. Wstyd, i wstręt, który przy początku cnotliwą utrzymuje Damę od zbrodni, zmniejsza się natychmiast po popełnionym pierwszym grzechu. Skoro tylko przerwiesz tę tamę? nie jesteś od zupełnej zguby twojej daleka. Ponieważ ta, która już wstyd raz utraciła, nie ma w sobie tak wielkiej mocy do sprzeciwiania się natrętnym napaściom: (przez tę pierwszą odwagę na grzech, przytłumiła w sobie głos wewnętrzny wołającego wstydu: wyrugowała oraz z siebie wszelkie czyste zdania, i dobre myśli o powinności, i obowiązkach swoich Chrześcijańskich. Samo doświadczenie uczy nas, że kto odważył się raz BOGA deptać, ten drugi, i trzeci, i dziesiąty raz odważy się na niego nastąpić. Najciężey tylko 'począć grzech; *Najpierwey*, ciekawe oczy rzucić na kogo, potym złą myśl przypuścić, potym w niej się zabawisz, wnet, będąc niestrożną, nakłonisz się do tego, czegoś przedtym nie znała. Nastąpi potym, bez względu na BOGA, na honor swoy, toż samo ponowić dla dogodzenia zmyślnościom swoim; a w te zostając usidloną siatki, poczniesz sobie czynić niegodziwe wnioski: *Ze nie musi to być z tak wielką obrazą Boską, i zawodem sumnienia;* a zatym nie pomyślisz (poprawić omylnych zdań swoich, ani zechcesz poprzestać powtorzonych szkaradnych upadkow. Czemu? bo już staniesz się niewolnicą nałogu złego; a zatym

nastąpi, że ani zechcesz za to szczerze pokutować, ani też Pokuta twoja będzie BOGU przyjemna, bo będzie świętokradzka. Czemu? bo nie będzie prawdziwego i szczerego żalu, ani stałego, i rzetelnego poprawy przedsięwzięcia.

Patrz jaka osnowa, jakie ogaiwa grzechowe od pierwszego upadku, czyli grzechu zawisły. Ogień, jak się tylko w las zakradnie, alboż iadno tylko drzewo spali? Woda byle przerwała groblą, łąki, pola, wsi, i Miasta zalewa; tak grzech nieczysty, ba każdy grzech śmiertelny, byle się tylko zajął w woli, byle zkaził niewinność sumienia, byle zaraził serce, byle ogarnął duszę; iuż pożar, iuż nawałność, iuż częsty upadek, a zatym bez szczeroy Pokuty wieczne zatracenie. O iakże jest szczęśliwa i błogosławiona ta Dama, która się ieszcze nigdy, na żaden grzech nie odważyła!

VII.

Nadewszystko proszę i zaklinam cię stanie Panieński, i nayżywszemi wyrażeniami obowięzuję do tego, co będzie dla ciabie wielką zasługą przed Bogiem, i osobliwszym zaszczytem twoim przed światem: Zachoway skromność w Kościele, miej uwagę na przytomnego, i wszystko widzącego BOGA. Wiedz o tym, że cokolwiek szeroki okrag świata liczy mieysc szacownych, ten teraz szacunek mają nasze Kościoły: te są Domami Mądrości BOGA, która światem rządzi: te

mieszkanem Wszecmooności Iego, która wszystkim władnie! te Tronem Dobroci Iego nigdy nieprzebraney. Czyliż nie wiesz tego, że z Kościołów mamy zdrowie, z Kościołów obronę, w niedostatku naszym pomoc; z Kościołów obfite urodzaje w polach, Boskie błogosławieństwo w domach, i wszelka szczęśliwość płynie na ludzi kochających, i bojących się BOGA, i na pokornie, skromnie modlących się w Kościołach. Nie masz! nie masz inszego Narodu tak wielkiego, tak szczęśliwego, iako my, którym Pan BOG nasz przytomny iest na wszystkie prośby nasze!

Ale ah! co się temi czasy dzieie w Kościołach? iakaż to teraz skromność Chrześciańskich Panien? iakie uszanowanie miejsca Świętego w rozpustnych Młodzianach? Uważać tylko one pyszne do Kościołów wchodzenia bez żywey wiary, iakoby właśnie na *assamble*, czyli komplementa, bez uwagi na BOGA, bez poszanowania, i ukłonu powinnego Iemu: owe w Kościele gadania, śmiechy, żarty, niewstrzeźliwość oczu, szczebietliwość języka, i insze rozwiozłości, godne straszney zemsty i kary Pana BOGA. Jakże też to was moje Panny ma BOG w potrzebach waszych ratować? iak to ma wasze żądania i bezbożne modlitwy wasze wysłuchać? Jak nie ma karać takie nierządy, niewstydlivosti, i rozwiozłe życie, nieuszanowanie Domu Bożego, i Naywyższego Majestatu Iego? Biada wam Rodzice! biada wam, którzy zwierzchność macie, patrząc na takie nierządy, na taką rozpustę w Kościele, milczycie,

pobłażacie, nie upominacie! Słuchaj nieszczęśliwe Miasto, (w którym się takie bezprawia dzieją, które takie rozwiozłości nie ganisz, nie karzesz) słuchaj co mówi BOG, i czym ci grozi przez Proroka: *Dlatego, iżś Świątynie moie zgwalcilo wszelkim obrażeniem twoim, i wszelkiemi obrzydliwościami twemi; ia też połamię, a nie przepuści oko moie, ani się zlituie: Trzecią część ciebie morem pomrze, i głodem wyginię w pośrodku ciebie; a trzecia część ciebie od miecza potęże w około ciebie; a trzecią część twoię na wszelki wiatr rozproszę, -a miecza do-
kędę za wami, i wykonam zapalczywość moię.* Ezech: 5. Nie rozumiey, żeby się na tym skończyło? Ah nie! tą doczesną nie skończy się zgubą, po tey następie straszniejsza kara, bo wieczna; *W ziemi świętych nieprawość czynił, nie ogląda chwały Pańskiej.* Iza: 26. 10.

Nie ma! nie ma tego szczęścia u nas BOG temi czasy, abyśmy przynajmniej Kościoły, iako Domy Jego szanowali, żebyśmy oko mając na przytomnego BOGA, zmysłom naszym wolności mocno zabraniali. Ale obaczy to każdy, iako na Sądzie swoim Boska sprawiedliwość mścić się będzie nad zmysłami naszymi, tego nieuszanowania Kościołów. Miłe wam zdaie się stworzenie, do którego was oko wasze wabi, a czemuż na to się nie oglądacie, że miałby być BOG miłszy wam, który chce tego od was, abyście z iego obrazą oczu waszych, i zmysłów waszych nie zażywali na tak Świętym miejscu!

VIII.

To słysząc, powiesz podobno: Trudność to, trudno na świecie, zwłaszcza w terażniejszym zepsutym wieku, żyć skromnie, cnotliwie, gdzie częste okazyje, i większe mamy skłonności do złego, niżli do dobrego: *Powtore*: Zmysły nasze omamione powierzchowną rzeczą dobrocią, albo pięknnością obłudną, lgną bardziej do złego. *Potrzenie*: Powaby do cnoty są godność Boska, i wieczna od niego nagroda: a zaś do niecnoty, do rozpusty, są rzeczy ciała bardziej przyjemne; miłe, bo je widzimy, niżeli godność Boska, i od niego nagroda; bo iey teraz nie widzimy. etc.

Słyszałam! słyszałam wszystkie wyrazy, pozor prawdy msiące wymowki. Uważayże teraz *moja miła*, co ci na to powiem: Wiem ia, że znayduią się niektóre światowe Dziewice, które zdaią się mieć tyle rozumu i oświecenia, i tak dobrą uwagę w rzeczach doczesnych, a nie mogą się postrzedz w fałszywym zdaniu, i płonnych wcale wymowkach swoich, które czynią, kiedy im się mowi o życiu cnotliwym, skromnym, o unikaniu wszelkicy złey kompanii. Wystawiaią zaraz przed oczy obrazy tak żywe, i tak przenikliwe o zepsowaniu tego wieku; tak są wymowne o nieustrzeżonym niebezpieczeństwie, w którym zostaią; I iak prędko z niemi się mowi, że koniecznie trzeba się zwycięzać dla zbawienia, martwić swoje złe skłonności, żyć skromnie, cnotliwie; to one wnet odpowiadaią: że ćwiczenie się w takowych

cnotach im nie przystoi, że to nie jest dla nich ten obyczaj; że stan ich nie wyciąga po nich ofiary tak trudney, tych dzieł heroiczych, i że Osoby tylko Zakonne powinny prowadzić życie skromne, bogoboynę. Otoż to stąd łatwo wnieść sobie można: albo że zbawienie nie jest dla ludzi światowych; co byłoby jednym błędem z naygrubszych i naywystępnieyszym: albo też, że ludzie światowi prawdziwie wyrzekają się zbawienia swojego.

Prawda! że większe mamy skłonności do złego, niż li do dobrego; ale t.ż. mamy na to miejsce rozum z wolnością woli od BOGA, abyśmy skłonnościami rządzeni; nikt nas do grzechu nie przyniewala; a do tego mamy mocne łaski oświecające, wzbudzające, wspomagające od BOGA, któremi byleśmy ich chcieli na dobre zażywać, możemy zwycięzać złe skłonności, i być cnotliwemi: *BOG od początku stworzył człowieka, i zostawił go w ręce rady jego: przydał rozkazy, i przykazania swoje: jeżeli będziesz chciał rozkazy zachować, zachowają cię, i na wieki miłą wiarę utrzymasz. Położył przed ciebie wodzę i ogień, do czego chcesz, ściągnij rękę twoją. Przed człowiekiem żywot i śmierć, dobre i złe, co się mu podoba, będzie mu дано. To jest opisanie człowieka od Mądrości wieczney. Eccl: 15. w którym zważyć naysilniej trzeba te słowa: Co się mu podoba, będzie mu дано.*

Powtore: Lubo zmysły nasze omamione powierzchowną rzeczą znikomych dobrocią, i obłudną pięknoscią nakłaniają do złego, lecz rozum,

Religia oświeca nas, co jest w samey rzeczy złe, choć na pozor piękne, albo dobre się zdaie, a co dobre prawdziwie, choć niemiłe zmysłom. Łaski Boskie dodają łatwości, i pomocy do czynienia dobrego i unikania złego.

Potrzącie: Nie wierz temu, żeby rzeczy znikome bardziej wabiły do grzechu, niżeli Godność Boska, i nadgroda do cnoty; Byles tylko żywą Wisrę wzbudzała w sobie, przez którą poznaliśmy ni skończoną Godność, piękność BOGA, i Dobroć, co dla nas uczynił, i iak za cnotę, i dobre czynności nasze nadgradza, iak za występki karze; przytym bylebyś dobrze zważała, że cokolwiek cnotliwego z trudnością się czyni, trudność ta przemienie, a cnota z pochwałą, i twoim pożytkiem wielkim trwać będzie. Gdy zaś co złego z uciechą; uciecha wnet minie i zginie, a niecnota zostanie: krótka rzecz jest w grzechu, która cieszy; wieczna, która trapi; krótka przykrość w cnotie, lecz wieczna chwała, i nadgroda za nią. Zapewne te byłyby dostateczne powaby; iakoż niezliczonym ludziom są nie tylko do cnoty, do zachowania Panieńskiej niewinności, ale i do ponoszenia mąk okrutnych, i samey nawet śmierci dla cnoty, iako przykładem były tu wyżej wspomniane Święte Dziewice, i wszyscy szczerze szacujący cnotę, bojący się BOGA, i kochający zbawienie swoje. O dajżeby BOG! żebyś się i ty w tych liczbie znaydowała, tego z gruntu serca życzę.

D O D A T E K.

W każdym posiedzeniu przyawożym, uczciwym prowadzić dyskursa bez zgorszenia drugich, bez myśli lubieżnych, ale iedynie dla rozrywki kompana kochanki, rzecz iest potrzebna nader ludziom, w świecie żyjącym, bo i Chrystus Pan oblokłszy się w ciało ludzkie, iako Człowiek konwersował z ludźmi. Będąo Bogiem oraz i Człowiekiem, przejrzał mądrością swoją, że Konwersacyi Człowiek ieden z drugim miał potrzebować koniecznie, i Człowieka dla Człowieka stworzył. Bez Towarzystwa nudnoby było na świecie żyć Człowiekowi: tak pierwszego stworzywszy Adama i kompanę mu obmyślił przyjaciółkę i pomocnicę Ewę mówiąc: *Nie iest dobrze być samemu Człowiekowi*. Poki oboie nie targnęli się na zakazany Owoc z drzewa wiadomości złego i dobrego, spokojnie używali rozkoszy wszelkicy, i wygod w Raju; iakże się tylko odważyli na owoc zakazany, natychmiast z Raju wygnani zostali, i ostatniey doznawali nędzy, przez grzech popełniony, że tam mając wszelkie wygody, rozkoszy, w pocie czoła po

żywienia szukać musieli będąc ogołoconemi z Łask Boskich.

Każde posiedzenie Kawalera z Panną, albo Panny z Kawalerem przyzwoite nie samotne być powinno: bo się nieprzyjaciół Duszny Czart tak przymieścić do nich trzeci może i skusić, jak skusił Ewę, a Ewa Adama. Radziłbym więc takowym, którzy się o przyjaźń iedni drugich starają, aby nigdy się samotnie z sobą nie bawili, żeby się trzecie nie znalazło między dwoygiem, co się bardzo praktykować i często zwykło, a osobliwie w wielkich miastach w modę nieszczęśliwą weszło bez bojaźni i pamięci na Boga, na śmierć, i sąd ostateczny, na straszną i wieczystą karę i stratę zbawienia Duszy, nie mającej szacunku.

Daie się więc takowym przestroga w teyksię żeczce, z której lepiej się obłasnić mogą, jak scisły, jak straszny Sąd Boski ich czeka, i kara wieczna bez najmniejszego i na moment umniejszenia, i ulżenia przez całą wieczność. *Momentalnq* bowiem *jest rzeczą, co umysł ludzki, oko i serce kontentuje, a wieczną nieszczęśliwością będzie, która raz nazawsze ukrzyżuje: ponieważ śmierć będzie bez śmierci drugiey, wieczność bez końca, karamie bez najmniejszego pofolgowania.* Zyczę te podane uwagi dobrze przyjąć. Jako Kapłan pragnący wszystkich ludzi zbawienia, podaję te sposoby.

*Straszna iest Śmierć, ale straszniejszy
Sąd.*

Wspomina Pismo Święte Króla Agaga, którego poimali byli Izraelitowie, i przyprowadzili do Samuela, aby go rękami swoimi na sztuki porąbał; poczuł co się z nim dzieć miało i drżał iako ryba. Musi być straszna śmierć, bo się iey i sam Chrystus (ciało ludzkie cierpiętliwe przyjąwszy, na męki idąc dla zbawienia naszego) w ogrodzie Getsemańskim lękał, prosząc Oycy przedwiecznego: Oycze, jeżeli to być może, niech ten kielich oddalony będzie odemnie.

Joanna Króla Luzytańskiego, Corka Święta i sławna cudami Zakonnica, w ostatney chorobie tak sobą trwożyła, że się wszyscy dziwowali; a gdy iey jedna z poufalszych konfidentek rzekła: Coż to iest Siostrze? to niemasz w Boskim miłosierdziu nadziei? Odpowiedziała, mam ja w Bogu moim i nieskończoney Jego dobroci, ufność, ale ci to powiadam, że to nie ledno iest, iść do domu oycy moiego króla, co iść na straszny trybunał sędziego Boga. Jest czego lękać się śmierci; wiesz i wierzysz człowiecze, że Bóg iest na niebie, który po śmierci dobrych zbawia, złych karze, i potępia, iakże się niebać? Wiesz, że tenże Bóg iest miłosierny, ale też oraz nader sprawiedliwy, iakże się nie lękać? Wiesz, że po śmierci sąd Boski następuje, a sąd nad wszystkie sądy naysurowszy: iakże się nie trwożyć,

zwłaszcza niewiedząc, iaka kogo sentencya; iaki dekret na tym sądzie potka? Wiesz i to, że tak wiele zbrodni popełniłeś, a przy tych mało zasługi, i dobrych uczynków, iakże się niebać? Wiesz, że po zgonie życia dwoiaka następuje wieczność, zła i dobra: a nie wiesz na którą trafisz, iakże się nie lękać? Wiesz naostatek, że to śmierć jest moment, od którego cała zawisła wieczność, że umierając raz, zbłądziwszy poprawić się nie dadzą; iak kogo śmierć zastanie, tak będzie na wieki, iakże się nie trwożyć?

Pogański ieden Filozof, żeglując na morzu, pod czas nawałności znacznie się lękał; a gdy drudzy mu o to przymawiali, odpowiedział: Niedziwuycie się, drogi, depozyt, drogą duszę z sobą wiozę. Lecz któż z sobą tego depozytu nie wiezie? Komu o ten depozyt nie idzie? który raz straciwszy, nigdy go nieodzyskasz, raz z nim zatonawszy, nigdy z nim nie wypłyniesz. Zkąd gdy od ładu doczesnego życia odbiia człowiek, a puszcza się na wieczność, iako na morze, strach na niego biie; bo mówi Święty Grzegorz: iż piekielni rozboynicy na ten depozyt, to jest, na duszę iego przy ostatnim zgonie naybardziej czatują. Zawsze czart przeklęty, iako lew ryczący kraży, szukając kogoby pożarł: ale w godzinę śmierci naybardziej się stara, i ostalej dobywa siły, aby sobie człowieka podbił, bo wie, że na tym punkcie zawisło zupełne duszy iego zwycięstwo, jeżeli ją w ten czas straci, nie będzie miał więcey nadziei, aby iey dostał; jeżeli

jeżeli w ten czas dostanie, nie będzie się bał, aby ją stracił. Toć z tey przyczyny straszna śmierć i okropna.

Świętemu Elzearuszowi (który utrzymał się w czystości, z Żoną swoją Delfiną), w godzinę śmierci zarzucał czart niektóre grzechy, i tak potężnie na niego bił, że go do ciężkiego przyprowadził utrapienia tak dalece, że sturbowany zawołać musiał: wielka jest moc czartowska; lubo prędko potym wypogodziła się twarz jego, porzucił boiaźni wspomniawszy sobie na Mękę Jezusową. Toć musi być straszna, i czarci są zapewne przy śmierci. Euzebius Cremonensis, mąż świętobliwością sławny, w ostatnim zgonie naprzód wołać począł: nie uczynię! nieuczynię! kłamiesz! kłamiesz! a potym spuściwszy oczy drzeć począł. Pytają się przytomni, coż ci to oyczęł? czegoż się to lękasz? Aż on im odpowie: A czy nie widzicie czartów przeklętych zgrai, tu na zgubę moję zgromadzonych, a jeden z nich naystraszniejszy, chce mię do bluźnierstwa przyprowadzić, i tak mi jest straszny i ciężki, że i oczów podnieść nie mogę. Jeżeli na Świętych tak wysokiej doskonałości, tak ciężko następuje czart, czegoż się nam spodziewać grzeszn kom? Król Izraelski Saul w potyczce śmiertelnie rażony, woła na swojego oreźnika: dobyj! co prędzey dobyj! Czemu? bo wielkie ciężkości serce moje rozpieraia z bolu i widzenia strasznydeł. Nie jedna ciężkość konającego człowieka rozpierać będzie.

E

Taż sama i ciebie który czytasz, bez pochyby śmierć czeka. Wiesz, że umrzesz, tylko nie wiesz której godziny: słuchać masz tylko iey zawołania: Wynidź z domu twego! z domu bycia twoiego, a idź do ziemi, którą ci pokaże. Dwie drogi są, w które zwykła śmierć ludzi prowadzić; ale nie oznajmi nikomu z żyjących, do Nieba, czyli do Piekła z życia ogłocony poydzie. Śmierć gdzie iednego prowadzi, z żyjących drugiemu nie powie; zwierzchność nie zna, nikogo się nie boi, najsilniejsze stráže przethodzi, mocarstwa pokonywa, rycerzów zwycięża, groty i kopyie łamie i kruszy, oręża jako drwa na kupę składa, odwagę i męstwo zastrasza; miecze ostre przytępia, od przyiaciół odłącza. Papieżom wydziera Klucze, Cesarzom i Królom odeymuie Korony; Państwa ich odbiera, berła łamie w kawałki; zrzuca Kardynalskie Kūpelusze, z Xiążęcych głów zdziera Mitry, z Doktorów Togi, Birety, Pierscienie: Sędziom odeymuie władzę, Nauczycielom mądrość, Uczniom Książki, Ksznodzieiom, Jurystom, Mowcom, wyborne z Ust wyrzywa słowa, niemymi robi, wzmiankę ledwie czyniąc, że tu jest Xiądz, ale iuz nie żyje; nawet Spowiednikom zamyka usta, Poetom psuie koncepta.

Nie ma żadney bacznosci, ani na małych, ani na średnich, ani na sędziwych, ani na ubogich: Rodziców rozłącza od Dzieci, dzieci po iednemu, lub po dwoje w iednym bierze tygodniu! czy brat

czy siostrz od rodzeństwa wyłącza, opiekuną, krewnego, znaiomego, dobrodziejca, sąsiada, przyjaciela, wydziera; Pana poddanym, sługom i poddanym Pana, ubogim wspomóżyciela odbiera. Tak jest śmierć dla wszystkich ludzi straszna, ale względem grzesznych daleko straszniejsza, nad którą nie gorszego byż w życiu nie może, we ług Pisma Świętego: *Mors peccatorum pessima.*

Względem zaś sprawiedliwych, o iak jest słodka, nad którą nie nasz nic słodszeo. Albowiem sprawiedliwie żyjący ludzie nie obawiają się śmierci, owszem z tęsknotą iey wyglądają. Jak Paweł Święty pragnął mówiąc: O ktoby mi to dał, abym z więzów ciała moiego mógł być uwolnionym, a oglądał ciałnemi oczyma Boga moiego! Pragnęło i pragnię wielu innych śmierci, bo śmierć sprawiedliwie żyjącym ludziom czyni wielkie dobrodziejstwo; Czemu? bo z godności, prerogatyw doczesnych, przenosi na wieczne uszczęśliwienie, z kłopotów i pracy, na odpoczynek; ze smutku, bojazni, ustawicznej trwogi, do radości i wiecznego zaprowadza wesela, i bezpiecznego miejsca; z ubostwa, nędzy do wielkiego dobra, dostatków, roskoszy; z życia doczesnego na życie wieczne, końca niemającego; z pragnienia, łaknienia, do sytości, z pogardy do sławy przenosi, od towarzystwa złych, do dobrych, i błogosławionych ludzi przyłącza. Iak

tentowaniem zapatrywać się na twarz Boską, której widzeniem nie będą się mogli nasycić Święci Pańscy. O gdyby potępieńcy choć raz mogli widzieć tę Twarz Najsświętszą, o wszystkich od początku przed tysiącem, i więcey lat zapomnieliby mękach; nawet gdyby na moment jeden obaczyć ją mogli, milion lat milionami słodziliby sobie męki; ale że nie obaczą jej nigdy, to dla nich naynieznaczniejszą będzie męka.

Absalon od własnego oycy odrzucony oblicza, z Giesur powróciwszy do własney oyczyzny, z której był wygnany, że tylko przez lat dwie oycowskiej nie widział twarzy, o iako narzekał na samego siebie mówiąc: *Na cożem się powrócił.* (2. Reg: C. 14. v. 32.) z Giesur, lepiej mi było tam zostawać, proszę niech widzę oblicze Króla; jeżeli zaś pómni oyciec na nieprawości moje, niechże mnie raczey zabije. Jeżeli Absalonowi było tak wielką przykrością, że nie widział tylko lat dwie Oycowskiego oblicza, jak będzie przykro potępieńcom, że oblicza Boskiego nieobaczą na wieki! I z tego pragnienia chcieliby, żeby ich zaraz ogień piekielny pożarł; ale ich niespłonie: robak sumienia gryźć ich ustawicznie będzie, oni pragnąc bezprzestannie będą, aby choć raz jeden Boga oglądali, lecz darmo; ogień palić, robak gryźć sumienie wiecznie będzie, a nigdy niestrawi, według Pisma Świętego: *Vermis eorum non moritur.* Ogień piekielny sama ręka Boskiej sprawiedliwości, jako nanieciła przed wieki, tak

go nigdy nie przygasi, który nie świecąc palić i dopiekać będzie grzesznikom; a co największa, jak tylko raz wtrąci grzesznika sprawiedliwość Boska, i zamknie piekielną kratę, klucz Anioł wyiawszy nie otworzy więcej.

Straszna Śmierć grzeszących a niepokutujących, lecz daleko straszniejszy Sąd ich będzie.

Jako śmierć nieomylnie czeka każdego z żyjących ludzi; tak po śmierci nieuchronny Sąd, a sąd dwoiaki oczekuje człowieka. Partykularny sąd odbywszy zaraz po rozstaniu się duszy z ciałem, oczekiwać będziesz generalnego, na którym od pierwszego Człowieka Adama, aż do ostatniego stanąć z grobów swych na odgłos trąb Anielskich będą wszyscy musieli. Uważ każdy, kto tylko żyjesz, iż na tym Sądzie (iako cię Wiara Katolicka naucza) masz stanąć. Jakowy ten sąd byź ma? Oto straszny do widzenia, niepojęty do zrozumienia, niewypowiedziany do opisania, niedościgły w sprawie zbawienia, do nagrody i karania, nieodmienny co do Dekretu. Łatwy wprawdzie do wymowienia, bo w trzech literach wszystek się zamyka, *Sąd*; ale ach! jak te trzy litery, wraz z Bernardem Świętym każdego

przerażać powinny! Tak to Trąba Anielskiego odgłosu w ustach; naszym ustawicznie brzmieć powinna. *Wstaniecie umarli na Sąd!* Cobyś czynił Człowiecze, gdybyś dziś tym się widzeniem przypatrywał, które w objawieniu swoim opisuje Jan Święty, jaką szkodę każde trąbienie Aniołów przynosiło ziemi, co opisuje w osmym Rozdziale widzenia swojego na Wyspie Pathmos. Idź do tej księgi najmilsza Duszo moja, jeżeli byś mi niewierzyła: ten Apostoł wszystkiemu dobrze przypatrzysz się, opisuje wielką klęskę na ziemi. Coż na to rzeczesz miły czytelniku, gdyby to przy tobie działo się, gdybyś słyszał głos orła, w ludzkim wyrazie słów: *ua, ua*, biada, biada, tym którzy mieszkają na ziemi; jakbyś się niezmieształ, słysząc głos ludzki nad naturę z orła; mało to dla bojaźni żyjących byłoby. Jan Święty dość jasnie opisał, iżbyś sobie wraz z drugimi żyjący śmierci naczey, jeżeli tego udęczenia serca i duszy doczekać. Gdybyś pod ow czas Grzeszniku, Grzeszni o był między niemi, iżalibyś nie umarł od wielkiej bojaźni?

Widzenia te wielkaby cię przeraziły trwogą i strachem, lecz daleko większa trwoga w dzień ow ostateczny Sądu Boskiego powstanie dla wszystkich, gdy się! ziemia trząść po całym świecie będzie, góry, pagorki równać się z dolinami, wody na kilkadziesiąt łokci podnioszą się z swoich wyleją brzegów, ziemia gorąc pocźnie, słońce, miesiąc i gwiazdy z Nieba padać będą,

żadnego niedając Mieszkańcom światła; zwierzęta i najszybsze bestye, pomiędzy ludzi od strachu wielkiego kryć się, wiatry ze czterech części świata powstawszy gwałtowne, prochy i kości zmarłych, na Jozafata dolinę skupiać i zgromadzać będą, otwierać się razem groby wszystkie poczną, a umarli wstawać i wychodzić na oddanie rachunku ze wszystkich spraw całego życia swojego. Coż dopiero mówić, gdy usłyszysz laments, płacz i narzekanie jeszcze pierwej nim Bóg z Neba na sąd przyjdzie sędzić od pierwszego Kaima aż do ostatniego człowieka z grzeszników! Co czynić będziesz, gdy uyrzysz wszystkich czartów, którzy tylko czekać będą tch słów piorunowych Sędziego: *Idźcie przekłęci w ogień wieczny, zgotowany wam od początku świata.* Coż dopiero rzeczesz, gdy obaczysz Boga gniewem sprawiedliwym pałające oblicze, Sędziego tego, przed którym i za siebie, i za powierzonych tobie, oddać będziesz musiał rachunek? Sąd ten Boski ścisły być musi, Bóg sam o nim mówi: *Strictum est Judicium meum.* Ścisły sąd Boski, bo za każdą rzecz, jeśliś iey nie tak używał, iakoś był powinien, kalkulować się będziesz ze wszystkiego tego, co ci tylko powierzone było.

Oglądaj się tedy często na śmiertć i sąd ostatni; a tak utwierdzisz się w cnocie i w bojaźni Bożej na zawsze.

XVIII. 1. 1352

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

F

XVIII-1-1352